

ALLEGATA
AD HISTORIAM
OTTONIS I.

(fragmentum cum Supplementis.)

Auf der BLENAVIANA zu Nöthnitz
in den Jahren 1748 - 1754.

eigenhändig zusammengestellt

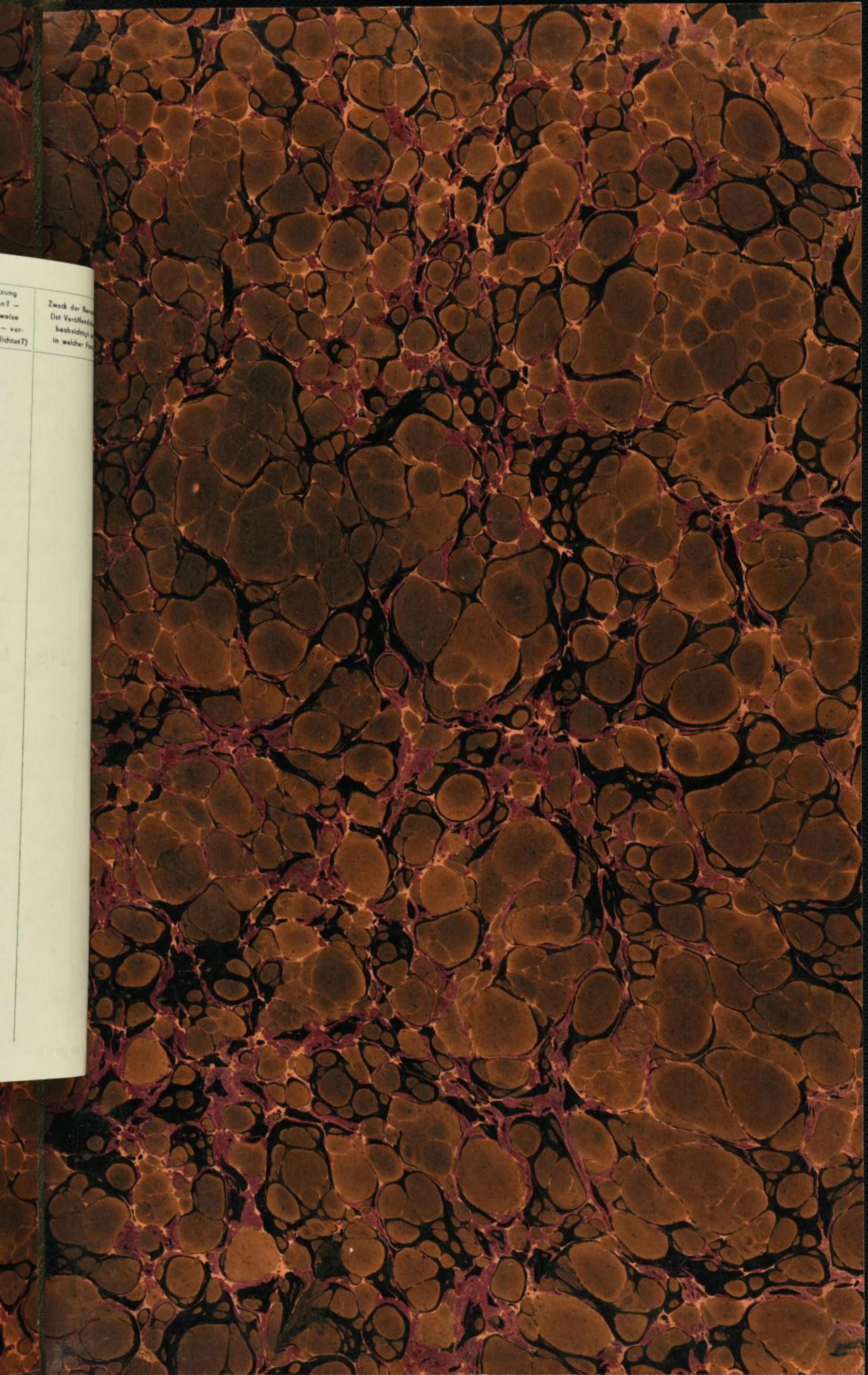
durch

Johann Joachim Winkelmann.

2266

zung n? - weise ver- lichtet?)	Zweck der Ber (Ist Veröffentl beabsichtigt in welcher Form
--	---

Winkelmann:

Manuscript 2

1/1
1/2
p.
A
De
1/3
1/4
1/5
1/6
1/7
1/8
1/9
1/10
1/11
1/12
1/13
1/14
1/15
1/16
1/17
1/18
1/19
1/20
1/21
1/22
1/23
1/24
1/25
1/26
1/27
1/28
1/29
1/30
1/31
1/32
1/33
1/34
1/35
1/36
1/37
1/38
1/39
1/40
1/41
1/42
1/43
1/44
1/45
1/46
1/47
1/48
1/49
1/50
1/51
1/52
1/53
1/54
1/55
1/56
1/57
1/58
1/59
1/60
1/61
1/62
1/63
1/64
1/65
1/66
1/67
1/68
1/69
1/70
1/71
1/72
1/73
1/74
1/75
1/76
1/77
1/78
1/79
1/80
1/81
1/82
1/83
1/84
1/85
1/86
1/87
1/88
1/89
1/90
1/91
1/92
1/93
1/94
1/95
1/96
1/97
1/98
1/99
1/100

Allegata ad Ottonem I.

II.

- 1, *Hroswith. Carmen de Con-*
struct. Coenob. Gandersh.
p. 562. p. 426. *pap. Leuiczf.*
Antiquit. Gandersh.:
- 2, *Reichs Hist. T. II. p. 225.*
- 3, *Witich. L. II. p. 630.*
- 4, *Contin. Regin. a. 936. An-*
nalis Hildesh. a. 935.
Annal. Sax. a. 936. p. 256. Vita Mathild. c. 11. p. 196. — inde
ad Erfordiam iter direxit
5, *Witichind. L. II. p. 641. — ibique unitos Principes*
vocato omni populo designavit Regni convenire procepit,
filium suum Oddonem Regem ut se invicem condunarent,
Consent. Chronogr. Saxo. quem suorum filiorum re-
git Albert. Hadens. a. 935. gale solum possidere eligerent.
p. 213.
- 6, *Ditmar. L. I. p. 325.*
7, *Witich. L. I. p. 636.*
- 7, *Hist. Henr. I.*
- 8, *Witich. L. II. p. 645. — manu*
promptus, acer ingenio bellandi
peritus — Consent. An-
nalista a. 930. p. 263.
- 9, *Ditmar. L. I. p. 326. — & injusto*
se. hactenus multum pec-
casse connubio tandem pro-
fessus.
- 10, *Vita Mathildis c. 7. p. 204.*
— tunc etiam construxit
Monast. in civitate Nort-
husanensi — pro anima Regis
Henr. & sui carissimi filii
ui patris nomen imposuerat
& quem in praefata civitate
procreaverat.

A.

1.

11, Vita Mathild. c. 11. p. 192.
Henricus autem in regno
solis natus.

12, Ditmar. l. 1. p. 320. / as
runt nonnulli, eandem
hoc summopere nisan
fuisse, quod junior filius
suimet Henricus patris
sedem possideret. Vita
Mathild. c. 11. p. 196. / des
deavit ipsam regno potiri

13, Vita Math. c. 11. p. 195. 14,

14, Ibidem.

15, Ditmar. l. 1. p. 320
/ - nec summatum
optima pars consentit.

16, Ditmar. l. c. / ha pro
habito sibi nato majore.

Hroswith. Panegyri. addo
p. 100. / Edis. Schurzfl.
Hic aptate prior fuerat
meritis quoque maior.

Ulrich. / qui
maximus & optimus fuit
Albert. Rad. a 935. p. 210
/ qui maximus natus fuit
& optimus.

17, Vita Mathild. c. 11. p. 197.
Plures dijudicabant Hen
ricum regno potiri, qui
natus esset in aula regali.

18, Ditmar. l. 11. p. 331.
Principes magnum regnum
Mechtild. moerorem terro
cupientes, Ottonea filium
ejus — elegerunt.

19, Ditmar. l. 11. p. 331.

W
popu
ann.
Conso
/ del
Alber
Wsp
/ W
noto
esp
Wip
p. 4
- ad
gran
publ
ab a
Caro
regno
conf
c. 22
H. S
gran
ibiq
Wsp
Otto
/ ex
mo
do
par
ru
pala
impe
23, f
c. 11
exp
int
disc
Erod
Rege
cont
agit

11. p. 100. Witich. l. II. p. 842. / omnis
in re populus francorum atque Saxo-
nus. Chronograph. Sax. a. 937.
320. / Consens. Annalista p. 250
idem: deest hic annus ob hiatum /
nison. / Ubert. Staden. a. 936.
filiu. / Urspergens. a. 937.

patru. / Witich. l. c. / electionis
Vita notantes locum, pesserunt
B. / esp. ad Aquasgrani Palatium.

328. / Wippo de Vita Chunradi Sal.
p. 429. / Hist. I. 3. Edis. vet.
ad locum qui dicitur Aquis-
grani palatium pervenit, ubi
publicus thronus regalis
ab antiquis regibus & a
Carolo praeipue locatus totius
regni archisolum habetur.
conf. Einhard. Vita Carol. M.
c. 22. p. 107. / Ed. Schminu.
de salubritate loci Aquis-
grani Regiam extruxit
ibique extremis vitae annis
usq; ad obitum perpetuo habitavit.

1. / Otto Trosingens. l. II. c. 35.
ex tunc diviso regno regna
modo duo, Orientali ac Oc-
35. / cidentale quorum alterum
partem Ludovici ac Lotha-
rii, sed omni regni francorum
palatium Aquisgrani ac
imperium urbis habet.

331. / forte hic pertinet Vita Mathild.
c. II. p. 197. — septem regiminis
cesis Othoni. Inde magis ac magis
inter fratres convalescebat
discordia &c.
331. / Frodoard Chr. a. 936. p. 302. Henr.
Rege sub iisdem diebus obeunte,
contentis de Regno inter filios ipsius
agitatur.

24, Vita Mathild. c. 11. p. 198
Inde magis ac magis inter
fratres convalescebat
discordia, quae inter ipso
versabatur ab infante

25, Ditmar. l. 1. p. 328. p.
huius ab. hanc. / Bavaria
ad tuendum aptius aspi
nari — consultat ar

26, Ditmar. l. 11. p. 331. par
terque cum eo ad Aquis
grani proficiscuntur.

27, Ottonis I. Reg. privit. de
libertate Eccles. Hamaburg.
Dat. 11. Kal. Jul. a. d. 938
ind. X. anno regni Ottonis
Regis I.
ap. Meibom. Soc. J. T. 1. p. 740.

28, Privit. Ottonis II. de
confirmatione bonorum
Prenae Hammaburg. &
pertinentium. Dat. 14.
idus Aug. ind. X. a. 957
Anno Ottonis regnantis
Ap. Meibom. ibidem p. 740.

29a, Ditmar. l. 11. p. 331. Se
natus — fidem cum sub
jectione promissit.

A. B. cap. 1. §. 24. In iur
gimus autem civibus de
Frankenfurt, & mandan
ut ipsi universos prin
cipes in genere & quemb
bet eorum ab invasione
alterius, si quid inter eo
adversitatis emergeret
— cum omnibus eorum
dominibus — ad praefata
duerint civitatem.

11. p. 104 b. 30. Witsch. L. II. p. 642.
Historio basilicas Magni
Caroli coherenti. Annal.
Sax. p. 258. in Sico.

328. Codex Archiv. Dresd. legit
in Sixto: cum quo consent.
Casinense. Du Fresne
Glossar. Sistorium per
331. Consistorium explicat. voc
Sistorium; Idem affert lect.
Reineui qui habet Hysto.
Hystus ap. Geom. in thes.
stat. lat. l. ex mente antiquorum
est spatium in quo de curru
vivere pedibus aequatum nempe
Ham. & molitum vel arena vel
a. d. viridibus herbis.
Conf. Ruibon. Not. ad tit.
p. 605.

9. T. 1. Witsch. L. II. p. 642. - pro
solabatur processionem
R. de novi Regis. Consent. Anstiffa
p. 258.

44 a) Witsch. ibidem.
Conf. Baron. Anab. Eccles.
ad a. 912. n. 95. qui ex Fosiano
refert Imperatores etiam
Christianos usque ad Gratianum
dictos esse Pontifices, cuius
331. vibrationem explanat.

331. Fabric. Orig. Sax. L. II. p. 127.
a. 936. Brouer Annal. Trevir.
t. 1. p. 452. a. 934.
subscripsit hic Ruotbertus
Pancras Conili Altheimenses
sub Conrado habitati. ap. Mabill.
Annal. Bened. T. III. Append. p. 105.
Conf. Heriard. Comment. de Aug.
Trevir. Part. II. p. 64. qui a. 928
Ruotbertum Rudgero suc-
cessisse ait ex Reginone. In
cuius gratiam quoque Otto I. a.

a. 946 Chartar fieri fecit.
Lortin. Regia. a. 920. f. Aut
genus Trevirorum A. Episc
obüt, cui Austbertus suc
cessit.

33 Alberic. Chron. a. 921.
p. 257. f. — quo tempore fa
ctus est Trevirons. A. Ep.
Rupertus filius Theoderici
Taxis. Duxis frater Mathi
dis Regino Alem.

34 Witichind. L. II. p. 642.
Consent. Annalista. a. 937.
p. 258.

35 Marian. Scotus. L. II. Act. VI.
p. 259. In cuius Vespasian
caordis Eucharicus Trevericus
Ecclesie culmen ipse super
culminis dignitatem adeptus
Godfr. Herb. Chr. Part. XIV.
p. 240
Pervenit Treverim, tulit ille
Pontificatum (Euchar
Sedis & efficitur Belgica Rom
caput.

flor. Harigeri ab. a. 990 usq,
Ed. a. 1007. ;/

Hariger. Pontif. Tungrens
c. 4. p. 9. — beatus Petrus
ad Metropolim Treverorum
— designaverat Eucha
rium, Valer. & Mat. Et Eucha
rium Pontificatus donavit
honore.
Conf. Brower Annal. Trev.
L. II. p. 145. 147. it. Kerian
Comment. de Aug. Trevir.
p. 15.

36 Ditmar. L. II. p. 331.
Witichind. L. II. p. 642. An
nalista. a. 937. p. 258.

37. Wit
honor
pater
retul
p. 213
Roguar
ful
Consent
a. 937.
38. Wit
39. Ho
40. Wo
41. Wo
42. Wo
- Ed
adve
43. A
Rege
regni
mini
ferua
vion
Apu
quid.
Boso
vocat
& J
Serm
p. 43
bet. u
Palat
Impe
subse
Triau
Conf.
L. I. t
44. Wo

Witichind. l. II. p. 642 — ad id
 honoris merito procedens, ut
 pater eiusdem loci constitue-
 retur. Albert. Naders. a. 936
 p. 213 — unctus est ^{in Regis} Pontif.
 Mogunt. Sedis — Hildeberto
 Fuldensis Monasterii Monacho
 composit. c. Witich. Urspergend.
 s. A. 937. p. 202.

Witichind. l. c.

9. Ibidem.

Witich. l. c. / chlamys.

Witichind. l. c. / baculus / Di. Salbung / Quotger. in Vita

Witichind. l. II. p. 643 — Brunon. frater. Otton. Pa.
 - ad solium quod per cochleas c. II. p. 275 / Otto filius
 ascendebatur. - maior benedictione Domini
 auctus & oleo testricis unctus

Alberic. Chron. a. 695. p. 67.
 Reges — Francorum negotia
 regni majores aulis regis ad-
 mini strabant, id est per Sapi-
 ferus Conestabulum ac Camera-
 rium.

Apud Vignier in Chr. Bus-
 quid. Carolus Calvus Diplomate
 Bosonem carissimum suum
 s. p. vocat Italia Ducem missum
 & Sacri Imperii administrum.

Sermoad. Concil. Gall. T. III.
 Et c. 430. ubi Boso ita se scri-
 donat: incitus Dux & Sacri
 Palatii Archiminister &
 Imperialis Missus. / in
 subscriptione Synodi ad
 Trimum Palatum actus /
 Conf. Pfetting. ad Vtriar.
 l. I. tit. 13. p. 1019.

Witich. l. II. p. 643.

45, Witich. l. c. — gener quod
dam regis.

46, ibid. — tunc vero affinis
fate coniunctus.

W. n. Ludw. Galoppit Ruznig, Part. II.
178ter hist. West. p. 983.

Uvar. laut. Wasfins, de P. de Gist.
alt. Maifst, Ruznig von dem in der Regem
weg mit Liumm fozgänters nör.
V. p. yowalos.

47, Ditmar. l. II. p. 331. Editio
consecrari procepit.

48, Annaalista. a. 937. p. 28.

49, Witich. l. II. p. 343 — cum
omni hilaritate dimisit
multitudinem.

50, Panger. not. ad Helm.
p. II. Rhedari, Redari

— Stolpenses, Anclamens.

Sperer. Germ. med. c. III. p. 17.

Lini, Uchri Redari, in
Vadri fluvii confini froct.

Hahn. Hist. Imp. Part. II.

p. 29. not. h. refusa.

Reiner. Reinecc. Redari

Pomeraniam assignantem

ipse vero Vros facit

51, d. 14. Octobr.

52, Schannat Hist. Fuld.

Part. III. p. 122. a. 936. —

hunc (Honem) enim sub

autumni initium a Slavic

expeditione gloriosa vic

ris titulo redeunte m

Magdeburgi convenisse

f. Hadamarus.)

53, Schannat. Hist. Fuld.

Cod. Prob. p. 143. 144.

54, Schater. Annal. Paderb.

p. I. p. 277.

55, Schater. ibid. p. 278.

Ma
L
Ep
p. 15
ab
prim
ma
p. 15
fals
auct
ayun
L
Prep
cop
medi
H
cop
Lind
Pona
Ming
ipso
nas
West
prop
pater
filiu
Caro
confi
vit in
juxta
Thia
nobili
Regis
sy
D
prop
adve
58
Di
59
F
970
Poh
60
Fa
prim
bellu
par

5
Mabilon. Observ. provia ad
St. Ludgeri Nam. Affid
Ep. auctore. Act. S. Bened.
p. 15. » Ludgerus s. Ludgerus
Edelius Ludgerus, Ludigerusve,
primus Mimigardevordensis
p. 17. » Monasteriensis Eccl. Episco-
pus apud Vestfalos s. occiden-
tales Canones. — Præter hos
auctores alii non pauci de eo
p. 43. » agunt, Dismarus Merseb. Joh.
Leidis in Chron. Belgico Joan.
Berkhe. festus epus diei feriari
operunt Vuerthirenses sub
Helmedun. sac. nomus — ut con-
sidant ex vitæ secundæ lib. 2.
claus. p. 88. 9.

III. » Ludgerus tria construxit
monasteria unum — situm
Mimigardevorda quæ urbs ab
ipso monasterio dicta est Mo-
nasterium sac. 21. — alterum
Wethins ad Auram fl. — tertium
prope Helmenstadium. Ludgeri
pater fuit Thiadgrimus junior
filius Wrodingi. Vit. p. 20. cui
Carolus h. Dedit beneficium in
confinio Fresonum — & habita-
vit in loco qui dicitur Suabona,
p. 93. juxta Trajectum. Ibid. p. 19.
Thiadgrimi vero pater fuit
Nobilis friso tempore Radbodi
Regis Frisonum. Ibid. p. 18.
Ditmar. L. II. p. 331. — huius
propera multa turbabant
adversa.

Ditmar. L. I. p. 326.

» Hagec. Chron. Boh. a. 939.
940. p. 121. Balbin. Epit. rer.
Boh. L. II. c. 1. p. 100.

» Fabric. Orig. Sax. L. II. p. 120.
» Primo post electionem anno
bellum Otho intulit Poleslao.
» Spargent. Chr. Sax. a. 936. p. 100.

+ alior. Hagec. obiit 1552.

^{Epit. rer. Boh.}
61 Balbinus (L. II. c. 1. p. 99.)
conf. Meibom. Not. ad Vit.
p. 306. — Cædæ contigisse
volunt 28 Septembris de
anno scriptores dissentiant

62 vid. Surii Vit. S. S. T. III. Sep.
20. p. 302.

63 Christann. de Passione
S. Wenceslai. ap. Balbin.
Epit. rer. Boh. p. 55. — ad
invicem velut apes ad alveam
hæc seclus Sacerdotes
confluunt.

64 Christannus de Passione
S. Wencesl. ap. Balb. Boh.
Epit. L. I. c. 10. p. 56. — Bo-
leslaus sectum habens in
urbe cognomine vocitatum
suo.

Cosm. Pragens. a. 952. p. 13
— statim ad Duis volun-
tatem adificans civitatem
spisso & alto muro, opere Ro-
mano — quo ex nomine Condi-
toris sui Boleslavia dicitur
Dubrav. Hist. Boh. L. V. p. 279.
inter Script. Bohem. Freh.

65 Christann. de Pass. S. Wencesl.
ap. Balb. Epit. rer. Boh.
L. I. c. 10. p. 56.

Cosmo & Damiani vitarum
excerpta ex quibusdam
ap. Surium Vit. S. S. T. III.
Sept. 27. p. 279. seq.

Temporibus Diocletiani
& Maximiani fuit quoddam
mulier in civitate Segwa
venerabilis ac D. timens
nomine Theodota — sancta

Boh. geminos fratres Cosman & Da-
 1. p. nianum enixa est. Quos cum
 ad Wnutris et litteris instruxisset
 contig. medicinae artem a Spir. Sancto.
 mbus docti sunt. facta est per-
 sentisecutio Christianorum in
 vitate Segava a Proside Lyria
 - Ali diversis cruciatibus
 immoti celestibus sunt
 ununcti, multa miracula in-
 colis ostendent es.

1. T. III.
 2. Christianus de Passione
 S. Wenceslai ap. Balb. Epit
 rer. Boh. l. 1. c. 10. p. 56.
 Balb. Baronii Martyrolog. Sept. 27.
 p. 377.

3. Christianus de Pass.
 S. Wencesl. Vita. p. 50.

4. Eccard Stemma Saxon.
 l. 1. c. 2. p. 491. - fuit
 b. - d.igitur Hesi, Aipo, A sic
 bersis vel Esico Ostfolorum suae
 itate Dux.

5. Eccard. Stemm. Sax. C. 1.
 d. 7. b. p. 496.

6. Witich. l. 11. p. 843.

7. Fabric. Orig. Sax. l. 11. p. 120.
 - 8 legiones Merseburgiam,
 h. l. 1. hominum fortissimorum
 ten. A. - cui adjungit duce Esicore
 Pasf. Propias Turingicas & Hassicas
 r. Boh.

8. Eccard. rer. franc. Comment.
 T. 1. l. III. d. 7. p. 85.

9. Meibom. de Pagis Saxon.
 p. 101. 102.

10. Diploma Ottonis I. ap. Meibom.
 seq. Ser. G. T. 1. p. 734. - omnia
 decimationes in Hosgowe,
 ut terminantur in fluvio
 Sala Wellerbecke & Wippere
 Segava Leucyf. Ars. Halberst. p. 16.

^oSagittae. Hist. Halberstad.

Coring. de antiquissimis statu
Helmstedii & vicinis p. 75.
Pagus Hassigou — indubie
nomen accepit ab eo qui et
amaum Hesser audivit,
arce Principali insignis,
soler enim etiam scribi
Hessengou.

~~73~~ Krause Diss. de Theod.
Puzic. S. II. 12. Eccard. Hen
Sax. L. I. c. 3 p. 54.

~~74~~ Donatio Ottonis I. Magd.
Eccles. facta de a. 953. ap
Meibom. T. I. p. 745. — pro
dium quoddam, quod sibi
Bilingus Comes tradidit
pro proprietate quadam.
Meibom. in Indic. Billing.
in Equid. Scr. Germ. T. III. p. 4
ubi Billingus in Ottonis qua
dam charta de a. 968 Com
vocatur.

~~75~~ Adamus Brem. L. II. c. 4
— VII. mansis totidemque
marentibus. Conf. Krantz
Metrop. L. III. c. 19. — Sept
solis mansionarius gaudere
Consent. c. Adams Alber
Haders. p. 216.

~~76~~ Both. Chr. pictur.
a. 968. p. 311. — Billick
— de hadde seven hove
landes.
Dominic. Dreuerus in gene
suis Ms. ap. Meibom. in
Indic. Bill. p. 39. —
Miri Mater pariter sive
juu fab. O. Joser Lande

77
nere
spal
fol
m
C
qu
loo
L
c. 5
M
78
C
Cap
Est
S
D
79
He
a. 97
feli
Part
scher
959
m
Mun
L. III
hip
agric
Chro
T. III
Bure
to L
Bilin
rumb
the se
Lamb
ad a.
erat
nemp
de M

77, Kranz. Metrop. L. III. c. 19. p.
— militari sed infimo ge-
nere natus.

Spalatin. Chr. Saxon. tit. II.
fol. 2. — Hermann Billings
nunc orum feblmumb von.

Carion. Chr. L. IV. p. 378. —
quendam Hermannum humili
loco natum patre.

Lehmann. Chr. Spio. L. V.
c. 5. p. fol. 101. — Hermann
Habel von, nunc feblmumb von.

78, Cramer. De nobilit. avita
Cap. II. p. 50. seq.

Estor de nobilit. Germ. c. V. d. 248. 249.

Sinprimis Meibomius in Vi-
diciis Billing. p. 40.

79, Herman. Corner. Chron.

a. 972. p. 539. Hermannus
filius Wylingi rustici filius.

Pantaleons Heldenbuch deut-
scher Nation. Theil. II. ad. a.

959. p. 100. In man ist non
nimm Louren arborum.

Munsteri Cosmogr. / latin. /

L. II. L. III. p. 432. Produunt Saxon.
Herm. Billing cujusd.

agricola filium

Chron. Lüneburg. / op. Lebn.

F. III. p. 173 — he was ein fram (probus)

pure geboren up der heiden
to Lüneborch. — sin vader hete
Billing, und was ein bare, da-
rumb weth men van eme nicht
Billitho seggende.

Lambec. Orig. Hamburg. Part. I.

ad a. 961. p. 11. Patre natus
in grat pauperulo & ignobili,
nempe colono.

80, Meibom in Vidici. Billing.

De Leibnit. Introd. ad Scr.
Br. T. I. n. 29. — Accedit
— ut credibile sit huius
matrimonii intuitu ex Reg.
familia in Billingana m.
venisse sed tabellam Gene
alog. subjicere placet. &c.
Pfeffinger. ad Vtrior. T. I. l.
tit. II. p. 981.

De Adam. Bremens. l. II. c. 4.
p. 17. Consent. Helmold.
Chr. Slav. l. I. c. 10. p. 20.
Albert. Stad. ad a. 981. p.

¶ Honorem Hermannus profe-
cturus vires, ut Adam. Br.
l. c. loquitur, commisit se
laud ambigitur; de uno
vero eodemque rege idem
historicus affirmat, nutri-
cium esse filiorum. Her-
mannum. / praecepisse.
Proterea suadet temporis
ratio secundum Diploma
Othonis M. de a. 985, in
quo Hermannus non nisi
Comitis titulo insignitus
nec expeditum esse autu-
mat Pfeffingerus l. c.
p. 982. Hermannum
adhuc eodem anno, ut Lan-
bicus, Schlopper, Töllner
& alii volunt, Ducea creatum
quamvis idem Pfeffingerus
non negat, non multo post col-
latam in eum eminentiorem
Ducis dignitatem. Vel
sic vel secus statuat
exinde consequi putarim
cum nisi vero gravi annis
tam & moribus hoc spart
/ Nutricii. / demanda
solita sit, Hermannus
si quis de filiis Henrici

intelligi velit, cui nimis re-
huius motum sit, plane adolecen-
ex stem tam fuisse. Hermannus
qui A. C. 965 aetate regata
rebus gerendis apta, quaten
Ducem reus creatum opi-
set, fuisse gavisum.

23, Adan. Br. Albert. Stad.
Helmold. l. l. c. c.

24, Ibidem.

25, Ibidem. — postquam vero
Ducatum meruit Saxonias
antea enim vices dantem pro-
fecturas erant. f.

26, Witsch. l. II. p. 644. Rex vero
cassa hostium multitudine
& ceteris tributarius factis
reversus est in Saxoniam.

27, Kraus. Saxon. l. III. c. 14.
p. 72. Et perseveravit
deinde assiduam bellum
usque ad Decimum quin-
tum Regis annum.

28, Diplom. ap. Meibom. Scr. G.
t. I. p. 739.

29, Meibom. ibid.

30, ap. Mader. Antiq. Brunov.
p. 104.

31, ap. Meibom. l. c. p. 440.

32, Sagittar. Antiq. Episc.
Magdeburg.

33, Leunig. Antiq. Alstet.
p. 254.

Vid. Supplem. pag. 13. N. 93.

93, Brugeheim, Bruggiheim
Curtis regia appellatur
in precepto regali Honis
M. de moneta ap. Hedan
in Hist. Episc. Ultraj.
p. 11. de a. 937.

Castrum & Palatium Imperatorum
Loynam s. Leinam, supra
Fulicam hodie Eltz, in
Episcopatu Hildesienfi
in pago Valedungon, urbs
hodie adhuc nota sub
nomine Brugge an der Le
Peruenit popa hoc Palatium
& Curtis ad Reges Germ
francica Stirpis, quod ap
paret ex Charta Henrici
III. Imp. de a. 1043 Abbatii
Gandersheimensi data supra
Concambio Monasterii Kine
wag, ubi dicitur: Castellum
quoddam nostrum heredi
tatis Bruggiheim dicitur
in septentrionali parte
Leino fluminis situm.
Mentio ejusdem fit
in Bulla Innocent. III. Papae
de a. 1207 ap. Podonem
de Eccles. Gandersheim
ap. Leibn. t. III. p. 725.

94, Adam. Brem. l. II. c. 30
Helmold. Chr. Slav. l. I.
c. 8. Lamberti Orig. Han
p. 10.

95, Annalista. a. 936. p.
257.

96, Ad
97, equ
98, com
99, me
100, Ad
101, cho
102, ma
103, Idia
104, sp
105, Cho
106, Jan
107, D
108, f
109, De
110, feld
111, ex
112, W
113, hard
114, quor
115, erat
116, & bell
117, triv
118, quod
119, pen
120, deci
121, quod
122, Wach
123, pann
124, scard
125, diunt
126, Runia
127, Juerica
128, losus
129, Ansa
130, quidam
131, Lodbro
132, hirsut
133, constan
134, est. Sp
135, n. 19.

96) Adam Bremens. l. II. c. 1. p. 15.
 p. eius opera & testimonio
 commendatas. Consent. Kraak.
 Metrop. l. III. c. 16. p. 60.

97) Adam Brem. l. c. — a
 choro sumtus Hiltineske
 mensi.

98) Ibidem — aetate juvenis
 specie decorus.

99) Chronograph. Sax. a. 936.
 Annalista. l. a. p. 257.
 Dittmar. l. I. p. 320.

100) Dittmar. l. I. p. 328. Wi-
 tichind. l. I. p. 642.

101) Decimam partem in Bod-
 feldon & Sipponfeldon
 ex omni venatione.

102) Witich. l. I. p. 638. Burg-
 hardum quoque & Bardorem
 quorum alter gener regis
 erat in tantum afflixit
 & bellis frequentibus con-
 trivit, ut terra cederent
 quod initio regni factum est.
 peculiari bellum fuisse videtur.

103) decimum vestimentum
 quod Lodo dicitur.

Wachter Glossar. voc Loden
 nannus hirsutus. Vox
 Scandinica quam hodie custo-
 diunt apud fines in Suecia.

Runica lingua Lod est villus
 Suecica. ludin, hirtus, vil-
 losus, gr. 105 hirsutus.

104) Danis Reges celebratur
 nudam. Regnerus cognomine
 Lodbrog, quem a bracciis
 hirsutis sic appellatum esse
 constat eruditorum opinio
 est. Spelman. in vit. Aelfric. M.
 19.

Conf. Chron. Gotwic. L. II. c. III.
S. 21. p. 100.

104, Contin. Regin. Anna-
lista. Marianus Scotus

105, Lambert. Schafnab.
consent. Brusck. Chron.
Monasterior. p. 205. &
in Catalogo Episc. Mogun-
p. 752. / ap. Gruterum
in Chron. Chronicor. /

106, Trithem. Chr. Hirs.
h. a.

107, Ditmar. L. II. p. 330.

(+ p. 763.)

108, Neurolog. fuldenc. ad
a. 937. Annalista. a
937. p. 261.

109, ap. Mader. Antiq. Bron-
p. 107. et Leuinf. Ant.
Halberst. p. 639.

110, ap. Meibom. Scr. Germ. t. I.
p. 741.

Studer. Mutius Chr. Germ.
L. XIII. (sub initium) p. 100.

Hildebertha cui magna
Bibliotheca pariter fuldencis
Monasterii deberi putant.

(Ed. A. Henric. Petr. Basil.)

{ Hoc ac Ferrarius ac Jo-
annis Rex. Magunt. anno-
tarunt.

111, Ditmar. L. II. p. 330
Domino placuit & sacra

112, Ditmar. L. C. } In hoc anno
quo mortuus est
Hildebert. Mogun-
p. 240. a. 936 p. 250. a. 937.
p. 261. a. 930. p. 265 inter
sanctos relictus non est
nisi quod a 936 viri mira-
sanctitatis appellatur

113, Chron. Magdeb. sine
nosser Annalista Saxo
est. Hi vero ob Hilde-
berti mentio fit. a. 924

240. a. 936 p. 250. a. 937.
p. 261. a. 930. p. 265 inter
sanctos relictus non est
nisi quod a 936 viri mira-
sanctitatis appellatur

Ap. eundem Annalista
a. 942. p. 269: federicus

Mogun-
Hilde-
107
Mogun-
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

Anno Moguntinus Pontifex successor
Hildebrandi / sic appellatur
ap. Bruschi. Catal. Episc.
Mogunt. p. 203 / Sacri
veri

Mogunt. de Hildiberto Joannis
crucis. Mogunt. t. 1. lib. 4.
p. 424. seq. Mabillon
Act. Bened. Sei. 7. p. 110 seq.
14) Bruschius Chronol. Monast.
Germ. p. 205. & Catal. Episc.
Mogunt. p. 752.

15) Bruschi. Catal. Episc. Mog.
p. 752. / ap. Grat. Chr. Chron.
t. 1. / Gundling Brandeb. Atlas p. 151.
16) MS. ap. Ferrar. Mogunt.
ser. lib. 11. p. 600.

Regino. a. 929. - Gisalbertus
dux Gerburgam filiam Hein-
rici regis duxit uxorem /

17) Bruschi. Catal. Episc. Mog.
p. 752. Ferrar. l. c. Consent. Mallinzer. de Archicancell.
Rom. Imp. p. 52.

18) Vorburg Hist. Otton. a. 954
p. 56. — ego nec fratrem
nec filium; primo quia in
veteribus scriptoribus nulla
fit huius rei mentio.

19) Rosieres Stemma Lotha-
ringiae & Barri Ducum
t. 11. c. 57 p. 107. seq. Berthe-
lii hist. Luxemburg. p.
22 seq. Mirus in Cod. Donat.
p. 133 seq.

20) Engelhus. Chron. p. 1074.

Consent. Annalista a. 954.
p. 291.

122, Conti. Regis. a. 954
— scubi vel unus Regis
inimicus emerit, ipse
se statim secundum
apposuit.

123, Ditmar. L. II. p. 334.
Poppo Wilhelmi Comitis
germano.

124, Annalista. a. 1061. p.
Wilhelmum Marchionem
filium Wilhelmi de
Wimmaro.

125, Tradit. fuldens. a. 830
(ap. Pistor.) Antiquit. fald.
lib. I. p. 474. & ap. Schannat.
nat. Tradit. Fuld. n.
434. p. 172.
Conf. Eccard. Stemma Sax.
cap. I. p. 237.

126, Charta donat. (ap. Pistor.)
Antiq. fald. lib. I. p. 534.
& ap. Schannat. tradit.
Fuldens. a. 826. n. 306.
p. 155. it. Eccard. Stemma
Sax. p. 230. & Prob. n. d.

127, Annales fuldenses.
a. 880. p. 52. — quibus
Poppo Comes & Dux Saxonie
rabii limitis occurrit.
Ibidem a. 883 p. 56. — Henricus
frater Popponis
scilicet Nortmannorum
manum validam Pruniam
venire cognoscit &c.

128, Regino a. 892. p. 94
(edit. Hrov.)

129, Dep
130, Dep
131, Dep
132, Dep
133, Dep
134, Dep
135, Dep
136, Dep
137, Dep
138, Dep
139, Dep
140, Dep
141, Dep
142, Dep
143, Dep
144, Dep
145, Dep
146, Dep
147, Dep
148, Dep
149, Dep
150, Dep
151, Dep
152, Dep
153, Dep
154, Dep
155, Dep
156, Dep
157, Dep
158, Dep
159, Dep
160, Dep
161, Dep
162, Dep
163, Dep
164, Dep
165, Dep
166, Dep
167, Dep
168, Dep
169, Dep
170, Dep
171, Dep
172, Dep
173, Dep
174, Dep
175, Dep
176, Dep
177, Dep
178, Dep
179, Dep
180, Dep
181, Dep
182, Dep
183, Dep
184, Dep
185, Dep
186, Dep
187, Dep
188, Dep
189, Dep
190, Dep
191, Dep
192, Dep
193, Dep
194, Dep
195, Dep
196, Dep
197, Dep
198, Dep
199, Dep
200, Dep

a 976, 30. Witich. l. II. p. 642
 in Historio basilica Caroli
 Magni coherenti
 29. Diploma Ludovici Ful-
 densibus datum a. 906. ap.
 Schannat. Cod. fuldens.
 334 n. 546. p. 222. / ad quem
 in Ind. Dipl. ad I. II. des Reichs
 Hist. / Eccard habet a. 905. /
 106. Necrolog. fuldens. a. 945. p.
 763. Bobbo Comes.

30. Witich. l. III. p. 653.
 31. Necrolog. fuld. h. a. p. 766.
 32. Annales a. 965. p. 307
 — Wilhelmus Comes
 — Poppo — Cassaris Capellanus
 — In eius Imperatori diu
 fideliter serviret.

33. ad an. 940.
 34. Annales a. 965. p. 307.
 35. Caroli M. Capitula ad omnes
 generaliter cap. VII. p. 100. / ap.
 Eccard. Legg. franc. Salic &
 Ripuarior. / Ad Magadoburg
 praevideat Halto.
 Idem ap. Baluz. Capit. Reg.
 franc. p. 967. & p. 425. Idem.
 Chronograph. Sax. a. 938. p.
 56. Carolus M. — oratorum
 protomartyris Stephani ibi
 dedicari fecit.
 Chron. Moissiacense a. 805.
 quartus exercitus / Caroli /
 invenit usque Maguedeburg.

11

11

136, Diploma Altonis a. 937
ap. Meib. Ser. G. T. I. p. 741.
— coniugis nostrae cuius
& proventus locus dos fuit
Consent. Dipl. sequens eund. a.
ap. Meib. p. 741.

137, Dittmar. L. II. p. 331. Witich.
L. II. p. 644. Annalista
a. 937. p. 262. & prolixius
Chronogr. Sax. a. 930. p. 156.
Consent. Chron. Magdeb.
p. 270. / ap. Meibom. T. II.
Diplomata allegata ad n.
136.

138, Annalista a. 937 p. 262
& Chronogr. Saxo. a. 930.
p. 156. Consent. Chron. Magdeb.
p. 270.

139 — cuiusque sint beneficia.

140 — Duas crasinas videlicet
du. fresne Gloss. voc. Crasina
Crosna, Crasina.

141, Witich. L. II. p. 644.
Annalista h. a. p. 262.
Saxones Imperio Regis
facti gloriosi dedignabantur
alio servire nationibus &c.

142, Witich. l. c.

142^b, Chron. Reg. Pantaleon.
p. 88b. — Elmari

142^b, Annalista l. c. p. 203.
Edit. Witich. Reccii p.

143, Meibom. Not. ad Witich.
p. 68b. conf. Calv. infer. Append. C. I. p. 54.
de Monast. Hilpershausen

4 a. p. 44. Witich. l. II. p. 344. — con-
demnavit Eberhardum centu-
dof. talentis.
Urspergens. p. 203.

5. Ibidem. — dedecore canu-
31. W. quas portabant usque ad urbem
regiam. Ursperg. p. 203.

330 p. 2. Otto frising. de reb. frid. l.
mag. lib. II. c. 20. p. 470. f. nobilis
bon. canem &c.

ata ad Guntheri Ligurinus l. V. v. 198.
— si liber erit. / p. 91. Edit
Tubing. 1590. 8°

37 p. Conf. v. Brunau Vit. frid. l.
xo. a. Imper. p. 54. 55. Meibom.
Thom. de xuxoφopio. du fresne

voc. Canis
Wern. Gercken Spiälegium
ad Schottel. tractat. de
singular. & antiq. Jur. Germ.
ubi in Append. c. 4. p. 106 &c.
expresse agitur de Poena
gestandi canes.

& insulsam quoddam schediasma
Ugeri de antiquit. xuxoφopias
contra Meibom.

a. p. 8. Otto friv. l. c. vetus con-
suetudo pro lege apud francos
bedignos & heros inolevit. Gunth. l. c.
Banger. ad Arnoldi Chr.
Flavor. l. VII. p. 504. Nec
numquam movebit in tot

legibus francorum Saxonum
l. c. & aliorum populorum, quum
integri codices extant, nulla
mentionem ejus poena fieri.
Mutandum enim est, legem
deceptam de illa nullam
atititise, sed more tamen
consuetudine introductam
huius

Conf.

Conf. Plaut. Casin. Act. II. Sc. 1.
edit. Gronov. p. 291.

H. Tacito; Deos quos. Ch
ut tu quidem hodie canem
& farcam feras.

locum de ~~καρποφορ~~ intelligi
posse putat Cujac Observa
L. XI. c. 22. p. 530. Theu
vero hic canum gr. ~~καρποφορ~~
legi vult. fiscella frenum

9. Otto fris. & Junth. Lig
ll. cc.

150. Arnoldi Chronic. Sta
t. VII. c. 2 p. 502. huius

sub Imper. Philippo an
1202 commemorat. Frab

Burggravi Magd. Decano
Henricum exoculaverat

ut loquitur Arnold. / Licet
presumptio hoc modo mul

stata est, ut mille marci
argenti injuriato per sol

veret & de feuda suo a
200 centum marcas argent

Ecclesie majori resignare
& cum quingentis militib

militarem ei poenam per
solveret, id est, ut singul

milites de loco perpetrat
scleris usque ad fores ma

goris ecclesie caniculus
deferrent. vid. Banger

not. ad. h. l. cont. Go W
Gericken Schottel. illu

in Append. c. 11. p. 190.

151. Witichind. l. 2. p. 644
- ad omne nefas. Ann

lista a. 937. p. 262.

152. Witichind. l. 11. p. 644

Abbonis a Dalem. Chron.
nisi Groeningiani fragment.
ap. Leuery. Antiq. Groening
p. 100. seq.

ap. Meibom. Ser. Germ. T. 1
p. 759. Leuery. Ant. Geon.
p. 174.

Ditmar. l. II. p. 331. Geroni
Marchioni. Chron. Mont.
Sereni. p. 36. Gero. Dux & March.
Ditmar. l. II. p. 333. Gero
huius Orientalium Marchis.

ap. Hopperod. Annal.
Gernrod. p. 425.

Peiman. Histor. Anhalt.
Part. III. lib. 1. cap. 7. §. 7. p. 174.

Witich. l. III. p. 850. - Gero
Comes. Witich. l. II. p. 844.
Geroni Comiti.

Ludwig. formulas. Ducat
Brandenb. Cap. III. not. a.
p. 229. Cocceji Jur. publ. priv.

Cap. III. Sect. 5. §. 71. 72. 73. p. 104. Paul M. Gundling Gram.
Geyer. Orig. d.usat. c. VII. §. 15. p. 104. Paul M. Gundling Gram.
Ludwig. formul. Brand. Duc. Atlas p. 34.

l. c. p. 231. / Diploma quod
ibidem datur perhibet
a. 962, ~~sub~~ a. 965 datur
est.

Gribner. de Geron. §. 4. not. g.
p. 85. / Opusc. t. III.)
Leuber. de Stapul. Sax.
n. 1601. §. Sagitt. Antiquit.
Magdeb. p. 45 - atque
Geronis Marchionis duas
civitates nostras - pro-
prietatis huc donamus.

Ecard. Ann. Sax. p. 150.

Ecard. annot. ad Monach.
Weissenburgens. cateche-
sis theotiscam p. 149.

B. voc.

voc. Craft. Paluzius in not
ad ep. 122 Lupi Ferrar
p. 457. Maria Hist
de Béarn. t. III. c. 3. §. 3
p. 190.

2 163 Ludewig. formul. Br.
Ducat. Cap. IV. §. 3. not.
p. 233. - Germania pro
cipio statim sex provin
cias habuit, siue respubl
cas Franciam, Sueviam,
Boioariam, Saxoniam,
Thuring. Vandaliam, aut
quod idem est, nostrum
Machionatum.

1 Coceji Jur. publ. prud
Cap. III. Sect. 5. §. 71. p. 70.

164 Wittich. t. III. p. 660. -
eo quoque tempore Gero
Proser Sclavos qui di
cuntur Lusix potentiss
me vicit & ad ultimam
servitutem coegit.
Ditmar. t. II. p. 333. Ger
Oriental. Marchio Lus. &
Selpul.

165 Gundl. Henr. Auc. p.
162. Gribner. de Gerone
§. 21. p. 89. conf. Ruger
Orig. Lusat. c. 11. §. 7. p. 27

166 Martii Comment. rer Lus
cap. 8. p. 82. / ap. Hoffm
Scr. Lusat. / Marchiar
Lusat. commendavit Ger
seu Groni Comiti Aden
Idem Lusat. lib. II. c. 10. p.
161.
Hopperod. Ann. Gerat
p. 417. it 425.

Mushardus vero nequidem nomen
 Personis inseruit tabula stem.
 et eum citat Cruyer. p. 10. not. x.
 Nisi Johannes & Gero Mus. De hoc Johanne Marchion.
 haddo una eademque persona Brandeb. vid. Pataleons
 est. Ne enim & ap Henning. Silberbüch Part. II. p. 70.
 mult. II. p. 190 vocatur Marchio
 Staders. supremus Dux
 fuit Henrici Auc. contra
 Henetos vel Slavos a. 920.
 nec Junker. secundum alle-
 gatum Cruyeri, nec alibi (sicut et Comitibus Staders.)
 et eum sollicitè consubii
 Geronis mentionem facit.

Lucas Grafen Thal. p. 622.
 Cruyer. Orig. Lusat. Cap. 4.
 §. 8. p. 20.

Junker. Geogr. Med. P. II.
 c. 21. p. 406. M. H. A.
 Epus Brandeb. Groni cor.
 Jan du Fayols angolan Dr.
 p. 87. Engel Breviar. rer.
 March. p. 19. Chron. Carion.
 L. IV. p. 370. Spruyenburg
 Adelsbüch L. X. c. 20.
 fol. 310.

Cruyer. Orig. Lusat. L. III.
 c. 11. §. 5. p. 22. §. p. 184.
 - quid obstat quominus Selpoli
 per Soltwedel interpretemur

Sagittar. Hist. March.
 Brandeb. §. 10. II. p. 8. 9.
 Kranz Wandal. L. III. c. 17.
 p. 65. Chron. Car. L. IV. p.
 369. / Theodorius temporibus
 Henr. II. Marchiam amisit
 pulsus inde a Mstoves
 rege Obotritorum. Recupe-
 ravit eandem Vdo Comes
 Soltwedelensis auxiliis
 Conrad. III. Imp.

171, Eccard. Gemma Sax.
p. 110. / obi agitur de Marchion
one Misnia Orientali &
Occidentalis Thammone
& Sigefrido.

172, Tribom. de Pagis Sax.
p. 104. / Pagus Lusicii
tractus fuit circa Do-
brilucum, insigne Monasterii
ad Elstorum fl. In
fronte huius pagi fuit
urbs Jarina, nomen so-
lita a Gerone Marchione
qui in hoc & in altero
pago Seltoti cum imperio
fuit.

Consulat. Exposito 8.

173, Witich. l. III. p. 658. —
Gerone denique olim licet
multis gestis insignibus
clarus haberetur, iam
tamen &c.
/ Huc respexit procul dubio
Auger. qui hanc paginam in-
dignitatem, quam mihi non
satis visa ad probandum.

174, Witich. l. II. p. 647.

175, Ditmar. l. II. p. 333.

Selpoli, Selpuli Pagus
Savicus inter fluvios
Albim & Oderam prope
Luzicos, nisi plane spe-
ralis iisdem incorporatus
Pagus fuerit, cum semper
Luzicis adiungatur tam
in Diplom. Ottonis I. super
fandat. Episcopat. de a
968, quam a Ditmaro
Seburgensi. Diplom. Otto-
nis I. sequentem probat
notitiam, dum fines et

ap. Meier. Ant. Brunov.
p. 105. seq.

etc.

Sanctae ecclesiae Misnensis ita descri-
 bit: ubi caput & fons est
 aquae quae dicitur Odera,
 usque ad caput Albeae, inde
 deorsum ad Occidentalem par-
 tem ubi divisio regionum
 est Betem & Miseni,
 usque ibidemque ~~ultra~~, ultra
 ad Albeam per silvam in
 Monocidentalem partem ad
 fl. caput Mildae, & sic deorsum
 per ambas plagas ejusdem
 fluminis, usque dum Mil-
 da intrat in Albeam &
 sic sursum ultra Provin-
 ciam Nisii ad ipsam Ter-
 minum nec non in altera
 parte Luzii & Selpoli
 usque ad civitatem
 Sulpizae, illam videlicet,
 supra eundem sursum usque
 ad caput eius. *Ditmar. l. II.*
cap. 349. — qui / Comites ab
 Ottone III. Imp. missi / pro-
 ficiiscentes ad pagum Sel-
 poli ductum venerunt &
 iuxta unam paludem, supra
 quam pons longus porrigitur,
 condescerunt — venit Bo-
 leslaus cum nostris ad Oderam
 & lib. II. p. 304, Boleslaus autem
 Luzii, Zara & Selpoli denique
 occupat & non longe post
 in Sadispa civitatem obsedit.
 Ex his locis conjectura est
 facta. Chr. Gotwic. Pagum
 Selpoli inter fluvios Nisam
 & Queisam, supra Soram
 vel Zaram situm fuisse,
 & Cibelle prope Triebel
 nonen inde adhuc retinuisse,
 quoniam in illo districtu
 praecipue versus Halba &

Gorlitzium adhuc hodie maiorem
campus seu planities, die
große Heyde, reperitur, quae
campus die Pentziger Heyde
nominatur. Großer. Me-
morabil. Lusat. Part. 2.
cop. 2. p. 8.

Loescher. Introd. ad Hist.
Med. avi. p. 218.

Selpoli nunc nunc Pagus ubi
abspawitz, Selpitz, wo ich
Lübbow und Tucca dinget
bis an die Acker, daß Dittm.
gebührt. Und gar für die röm.
Gemeinde der Stadt Lübbow
(Lübbow) bym Dittm. p. 141.
Lofen.

Cruyer. Orig. Lusat. c. VII. §. 13.
p. 104. At quod obstat

quominus Selpoli per Solt-
wedel interpretemur, eum
denique Marchiam Branden-
burgicam tractum existimem
quem Joannes XIII, papa
in diplomate, supra §. VII
adducto Sulpice nominari
conf. p. 156. 171. 189.

Conf. Monachus Pirners. ap.
Mener. Scr. G. T. II. p. 1600.
Seustitz / vor Saren / Sup-
plices genant. / s. claren
videns &c.

176. Botho Chr. pictur. a. 980
Manlius rer. Lusat. L. II.
c. 10. p. 100. Spangenberg. Spec.
Nobit. L. 2. c. 20. fol. 310.
Ponac. Chron. Sax. p. 103.
Ms. ab a Melbon. in Not.
ad Witschend. citat. p.
703.

Conf. Stranz. de Pagis, qui sub Ott. I.
Burggraviat. Magd. ortum afficimat.
p. 2.

Super nunc Nambur. p. 58.
omni 930 mundi hinc
gratias galoufau nunc

la m... in S... g...
 es, d... p... n...
 ites... n... f...
 r... 957...
 er...
 Part...
 J...
 burg...
 H...
 t...
 m...

onf. huc Meibom. not. ad Hep...
 ro i...
 d... p. 487. it. Spener Proleg...
 Part. Special. Operis Herald...
 p. 17.
 Luid...
 m. p. 1...

977, Diploma Ottonis I. de a.
 C. M. 8... 957. ap. Meibom. Scr. G. I. 1.
 obsta... p. 741. / in Comitatu Geronis /
 rer So... it. Diploma Ottonis de a. 946.
 ur, eu... ibid. p. 743. / in pago Nort-
 thuringia in Comitatu Geronis
 exiss... in Magadaburga marci /
 papa...
 ra d...
 nom...

978, Diptom. Ottonis I. a. 940.
 Ibid. p. 742. - - in pago
 Nortthuringia in Comitatu
 Ditmari.
 H. Diplom. ejusd. ibid. p. 741.
 - - in pago Nortthur. in
 Comitatu Thietmari in
 Magdeburg. - - & paulo post
 - in Comitatu Christiani
 in Grimheesteba.

Ibid. Dipt. a. 961. p. 745. -
 quod Albertus in Comitatu
 suo habet in pago Nort-
 thuringorum. Eiusd.
 Comitatus meminit Dipt.
 Ottonis I. a. 965. ibid. p. 740.

p. 10
 in
 at. p...
 p. 5
 i...
 ann...

Deest. ex Crüger allegat. Desum.

179, Ita conjicit Casp. Heer
Hornius Dissert. de Bau-
graviis Magdeburg. p. 12. seq.

Et consentire videtur Pfe-
finger ad Vitriar. T. II. L. I.
tit. 17. p. 848. — per quem
Comitatum / scil. Geronis
forte intelligendum id, quod
sequior aetas Praefectura
modo Burggraviatum ap-
pellavit. Sic fidelicus
Praefecturam in Magde-
burg administravit a. 960
Chronogr. Sax. ad h. a. 8.

100, Regius a. 965. / Gero
nostri Marchionum Lem-
pous optimus obiit

Sed vocem praecipuis, ut
Crüger. hunc locum de-
scripsit p. 4. not & non
habet Regius.

Chron. Patalonis
p. 886. habet. Sygefridus
optimus Saxonum

Nec recte vidit Gribnerus
qui ap. Witich. p. 843 legit
Optimus Saxonum.

101, Witich. l. III. p. 655 —
Geronem tot victorius, quod
praeclarius clarum.

102, Witich. l. III. p. 658 —
Gero — licet multis ge-
stis insignibus clarus
haberetur.

103, Witich. l. III. p. 858. —
Magnus & celebris ubique
praeedicabatur.

104, Witich. l. III. p. 882 —
vir magnus & potens

179, Ita conjicit Casp. Heer
Hornius Dissert. de Bau-
graviis Magdeburg. p. 12. seq.
Et consentire videtur Pfe-
finger ad Vitriar. T. II. L. I.
tit. 17. p. 848. — per quem
Comitatum / scil. Geronis
forte intelligendum id, quod
sequior aetas Praefectura
modo Burggraviatum ap-
pellavit. Sic fidelicus
Praefecturam in Magde-
burg administravit a. 960
Chronogr. Sax. ad h. a. 8.
100, Regius a. 965. / Gero
nostri Marchionum Lem-
pous optimus obiit
Sed vocem praecipuis, ut
Crüger. hunc locum de-
scripsit p. 4. not & non
habet Regius.
Nec recte vidit Gribnerus
qui ap. Witich. p. 843 legit
Optimus Saxonum.
101, Witich. l. III. p. 655 —
Geronem tot victorius, quod
praeclarius clarum.
102, Witich. l. III. p. 658 —
Gero — licet multis ge-
stis insignibus clarus
haberetur.
103, Witich. l. III. p. 858. —
Magnus & celebris ubique
praeedicabatur.
104, Witich. l. III. p. 882 —
vir magnus & potens

10. Helld. Sigebert Gemblac. a. 945.
de Bau p. 814. p. Barbaros occasione
inter. belli undique irruentes
Gero Comes fortiter ac frequenter
debellat.

11. L. 106, Witich. l. III. p. 655. - Sclavi
qui dicuntur Uichri a Gerone
cum magna gloria devicti -
Ibid. p. 658.

12. Witich. l. II. p. 648 / multis
interuentibus legatis &
magno munus
Witich. l. II. p. 649.

13. Witich. l. III. p. 655.

14. Gerog. Ditmar. l. II. p. 353. - Gero
Misionem quoque cum
sibi subiectis imperiali sub-
didit Pitioni.

15. 190

16. 191, Ditmar. l. VI. p. 389. - urbs
Farina a Gerone dicta Mar-
chione.

17. 192, Ditmar. l. II. p. 334 Chron.
Mont. Sereni. a. 1171. p. 36.

18. 193, Ibidem.

19. 194, Ibidem.

20. 195, Vadian. de Collegiis & Mo-
naster. Germanis vet. l. II.
p. 65. / Goldast. Ser. H.
ed. a. 1661. Ed. recent. p. 69.

21. 196, Annalista a. 955. p. 297.

22. 198, Ibid. a. 958. p. 300.
& a. 963. p. 305. a. 965. p. 309.

23. 197, Annalist. h. a. p. 305.

24. 198

198, Ditmar. l. II. p. 334 - ad
Donicum cum omni hereditate confugit.

199, Decret. Ottonis II. ap.
Hoppens. Annal. Gerarod.
p. 426 - in loco proprio
satis suo, qui Rode dicitur
tue.

200, Ibidem. - inter nomina
hereditatis ibi consignata.

201, Decretum Ottonis II. ap.
Hoppens. Annal. Gerarod.
p. 426.

202, Fundatio Gerarod. Abbat.
ap. Hoppens. l. c. p. 424.

203, Chytr. Chron. Sax. l. I.
p. 40. Gerarod. monasterium Gerarod.
conditor ^{ab Ottono institutus} qui propaga-
tis ad ostium Haveli usque
imperii limitibus collegium
in monte Havelbergenensi
fundavit
Hoc testimonio nisi Gerarod.
conditorem collegii Havelber-
genensis sagittar. Mach.
Brand. S. 3. n. 4. & Knaut
Antiq. Anhalt. p. 8. p. 6.

204, Microlog. fuld. h. a. p.
784. - Gerarod. Comes XII
Kal. Jun.

205, Witich. l. II. p. 644 -
Hanc mater eius filia
matertera orat Sifridi
conf. Eccard. Aem. Sax.
p. 109. 110.

206, Ditmar. l. II. p. 331. - hereditasque materna sit
ei proorsus ablata.

34 - 207 Herman. Contr. a. 937
Annalista. a. 937. 938. p. 262.
263. Witik. Chr. Hirs. a. 938.
p. 75.

11. e
1. Gerod, Frodoard. a. 937. p. 603.
109. Ibidem.

Chron. Turonens. p. 985. Non multo
post Hungari Austrasiam, Alamaniam,
Burgundiam, Franiam & Aquitaniam
vastaverunt & apud Senones ecclesiam
S. Petri vivi combusserunt

10. Witich. L. II. p. 845. Anna-
lista. a. 938. p. 265.

11. Lebbeccii Chron. Epp. Mindens.
p. 104. et Chron. Murensense anonymi
apud Meibom. Ser. 9. 5. 11. p. 558. a. 938.

12. Annalista. a. 938. p. 265.
Witich. L. II. p. 845.

13. Vorburg. Hist. Otton. 1. p. 5. a.
conf. Leuxf. Antiq. Halb.
p. 176.

Scanzanburg. Chr. c. 150. p. 105.
- von Trimuming / Fort
Drubick vel Trubiy.
Fabric. Orig. Sax. L. II. p. 133.
- Trimumingam

14. Meibom. in Not. ad Witich.
L. II. p. 689. Chytrasus in Chron.
Sax. L. XVI. p. 481.

15. Witich. L. II. p. 845. - nec
ultra per Triginta annos
in Chaosia apparere.

16. Frodoard. Hermann. Contr.
& Contin. Region. a. 937. Utinque Decesum Pagi collo-
Frodoard. p. 603. Ursper. cat. ad a. 937. p. 835. 836.
gensis h. a. p. 212.

17. Witichind. L. II. p. 844.
Herm. Contr. a. 937.
Annalista. a. 937. p. 262. 262.
Urspergens. h. a. p. 212.

331. -
na de
a.

218, Pagi Crit. Bar. t. III. p. 838.
Bouche Hist. de Provence
T. I. liv. 6. p. 799.

219, A. 921. vid. Murat. An-
nali d'Italia questo anno
p. 292.

220, Frodoard. a. 926. p. 597.

221, Frodoard. a. 928. p. 598.
— Hugo Rex habens collo-
quium cum Rodulpho, dedit
Heriberto Comiti Provinciae
Vennens. vice filii sui Odonis

222, Annalista. a. 925. p.
249.

223, Privit. Ottonis I. a. 937
ap. Meibom. T. I. p. 740.
Eudd. Privit. a. 937 p. 741.
Consent. Annalista. p.
a. 937. p. 262. — susque
anima & S. I. contectatis
& Rodulphi Regis &c.

224, Agaunum hoc. S. Mauri
Bouche Hist. de Provence
t. I. liv. III. p. 624. — Aga-
num, dit aujourd'hui S. Maur
ou Chablais fondé par
gismond Roy de Bourg.
— On donne aussi le nom
de Tarrates a ce lieu & la
regle qui y fut observée
a été appelée regula Tar-
natisensis.
Du Chesn. Hist. de Bourg.
L. II. p. 159.

225, Liutprand L. IV. p. c.

26, Fundatio Paterniaci Mo-
 nasterii a Berta Regina
 Burgundia ext. ap. Guiche-
 non Bibliotheca Sebastian.
 Cent. I. n. 1. p. 26. — Ego
 Bertha — pro anima Do-
 mini mei R. Rodulphi
 Regis & pro anima filii mei
 Burchardi Episc., & Otho-
 nis gloriosissimi Regis, nec
 non pro anima filiae meae
 Reginae Adheleidas & filio-
 rum meorum Conradi Tere-
 niof. Regis & Rodulphi
 Ducis. Conf. Bouche Hist.
 de Provence t. I. liv. 8.
 p. 800.

1. a 927
 740.

740, frodoard. a. 940. p. 805 —
 habens secum Conradum
 filium Rodulphi Regis Su-
 rensis, quem iam dudum
 dolo captum sibi adductum
 retinebat.

949, Witich. l. II. p. 649. — in
 suas accepit potestatem
 Sigebert. a. 945. Rex
 Otto Burgundiam sibi sub-
 jugat.

950, Gollut. Memoires de Bourg. l. III. ch. 29. p. 281. — Quel-
 ques uns escriquent, que
 contre sa volonté & de ses
 gouverneurs il fut conduit
 à l'Empereur Otto, qui vou-
 loit de sa venue tirer
 quelque profit, peut estre
 pour les intelligences d'
 Italie, sur laquelle l'Empe-
 reur desegnoit. Il est
 bien assuré, que Conrad ne
 peut retourner, quand il voubra

forte du Pay droit du Roy de fr.
 sed sub tit. Burg. nihil ext.
 Conf. Paradin. Supplement
 p. 3. N. 230,
 & que avec une honneste con-
 traincte, il estoit retenu à
 la Court voire, que, / comme
 disent les Allemans / le congé
 ne lui fut donné, qu'il n'eust
 faict le debuoir de fief, entre
 les mains de l'Empereur
 Reliqua vid. in Supplem
 t. c.

231 Concil. Valentin. ap. Simon
Concil. Gall. t. III. a. 990.
p. 259. — Bosonis Re-
gis filium, & Ludovicum
in regem eligimus — cui Carolus
Craspus Imp. iam Regiam
concesserat dignitatem &
Arnulphus per suum sceptrum
& legatos fautor regni autorem
in omnibus esse comprobatur

232 Luitprand. l. IV. c. 12. p.
457. — Suevorum provin-
cia parte non minima ho-
noravit. Sigbert. a. 929

233 a. d. 959 — anno regni
Ottonis 24. Diplom. ext.
ap. Mabillon. Sec. 7. Paris.
p. 270.

~~forte huc referendum breve
Chronicon Lobiense. ap.
Martone & Dur. Thes. Aned.
t. III. p. 1416. / a. 972. Im-
munitas ecclesie nostrae
ab Ottone II. renovatur &
anno sequenti a Johanne
Papa confirmatur.~~

~~Baudrand. Geograph. Laubium
seu Lubiense Monasterium
olim Lubiensi castra, Lobe,
pagus Belgii cum coenobio
ad Sabim fluvium, diocesis
Leodiensis. intra fines Hannoviae~~

234 vid. Privilegium Ottonis
de ecclesijs Stamburgensi &
ecclesijs suffragantibus. a. 959
— quicquid potestatis in
marca vel regno Danorum ac
ecclesias in honorem Dei con-
structas videlicet Mesvige
Ripensem, Arhusensem vel
adhuc pertinere videtur vel
futurum acquiratur, ab omni
censu et servitio nostris juri-
bus absolvimus &c.

~~Quintus 11. p. 101. p. 101. Ottonis
Regis proceptum, quo collato
ore villas nomine Costal
ab Artoldo Remorum Ab-
eccles. S. Remigii reddita
renovata atq. confirmata
a. d. 952. v. Id. Sept.
ap. Martot Hist. Metz.
Remens. T. I. p. 581.~~

307 Almeric Chron. a. 906. —
regnat in Burgundia quidam
Rex nomine Conradus, nepos
ex filio (sive ex filia) super-
ioris Regis Rodulphi

Excerpta historica ex libris
Erichardi de Casib. S. Galli
p. ap. Du Chesne t. III. p. 408.
Erat tunc Rex Burgundionum
Rex Conradus adulescens floridus
S. Adelheidæ Imperatricis
quidam frater.

114a Adelheid. Imp. c. 4. p. 264.
c. 6. p. 265. & 264.
Ditmar. lib. V. Epit. p. 364.

Gista susmeritis aquas vestigia regis
Conradi patris Burgundis regna tenentis.
237/vid. folio sequenti.

307 Herman. Contr. a. 907. filius
epus Bistolis. a. 930 — Ar-
nolphi ducis fil. Arnolfum.

Desideratur locus ubi conjunctio
nominatur & quidem vector cujusdam

Hermanni mentio fit in Gerardi
Vita S. Udalrici. c. 39. p. 437.
Aventin. Annal. Boic. L. IV. c. 22.
p. 450. — suscepit — tres mares
Eberhardum, Arnolphum, Her-
mannum.

Naucler. Chronogr. p. 729.
Mortuus est Arnoldus Dux
Bavar. relictis aliquibus
filiis

Continuat. Regis. a. 930 — Eber-
hardum Arnolphi filium.

309 Witich. L. II. p. 649. Alsoswith.
Paregr. Oddone p. 44. 1083

Qui sibi condignas legas iunxit amore
Arnulphi natam — nomine Juditham
Wospergens p. 207. (Nomen vero retinet.)

& Vit. Arenperth. Chron
Bajoar. L. III. c. 21. p. 143. 144.

40 Apud neminem veterum huius
usurpationis expresso verbis
mentionem inveni.

Chronicon Reichersbergense
ap. Hahn. p. 95. not. dcl.
perperam allegatum est.
Ex Reichersb. Chr. ena & Adlgr.
ad probare annititur, & quidem
ex priori profert verba ep. Leonis
papæ. Chr. Reich. p. 7. Hoc

Vid. locum Arenperku
e regione

Chronicon vero cum non scorsim
editum ext. in Bibl. Pünar. sed
inter Scr. Ludw. p. 126. in
foto Ottone & ultra hoc episcopus
Leonis nec quovis alia unde id
probat, extat. Leonis quod
VIII Papa ep. post a. 957. p. 219
ibidem inserta est, est vera
eadem constitutio de Papa
eligendo, nec illa quid ad rem
Ducatum administrasse Eberhardum
post mortem patris patris
ex Adlzreit. Annal. Boic.
p. 1. L. XIV. n. 4. p. 320.

Meibom. in not. ad Wrtich.
p. 607. — Eberhard. — quod non
maximus esset, non expectatus
Capveris consensu principatus
in Bajoaria invasit.

241. Wrtich. l. II. p. 644. Ursprung
Chr. p. 203.

242. Herm. Contr. a. 934. —

Ducatumque accepit
Bertholdus Chr. Salisburg.
p. ap. Per. Scr. Aust. t. I. p. 338.)
a. 937. Arnoldus Dux obit —
tholdus frater eius succedit.

Consentit ad n. 242. ptura allegata. ~~cod. d. d. d.~~
Bernardi Norici ~~cod. d. d. d.~~
Chron. Bavar. a. 921. p. 88. / ap. Per.
Scr. A. S. 2 / & qui primo loco utendus
est plenius omnibus Vit. Arenperk.
Chron. Bojar. L. III. c. 21. p. 143.

Mascov. Comment. de reb. Ott. p. 26.
Nec tamen statim Eberhardum
exturbare potuit, propter
aliunde ingruens bellum.
(Desideratur probatio)

244. Hahn Hist. Imp. P. II c. III.
p. 95. not. id. idque is probat
instituit ex Ditmaro L. V.
p. 300 & Adelboldo in Vita
Henrici I. 8. x. p. 433.

~~Ad N. 240, Vit. Arceperr.
 Chron. Bavar. lib. III. c. 21.
 p. 143 — Duavit J. Arnoldg.
 annis XVIII feliciter & ad
 minus reliquit duos filios
 Arnolfum & Hermannum
 Comites Palatinos & filiam
 Paganomiae Lucream. recenti
 Idem denuo eam Lucream
 vocat. ibid. l. IV. c. 1. p. 143.
 ad remanum in margine Juditha /
 le. Ebequo copulata fuit Henrico
 trisp. Duci de Saxonia fratri Otto-
 al. Paris Magni.~~

~~N. 237 a / vid. Reichs Hist.
 quod J. W. p. 229. 240. 272. 274 &c.
 spect. cum Henrico) Luitprand. l. II.
 in cap. 7. p. 437.~~

~~N. 237 b / Vit. Arceperr. Chr.
 Bavar. l. III. c. 20. p. 142. 143.
 / ut iam allegatus est ad hoc
 momentum in Henrico I.)
 Chron. Monast. Tegernsensis.
 / ap. Pez. Thes. anecdot. c. 1. p. 500.~~

~~45 / Leges Baiuvarior. tit. II.
 leg. 20. n. 3. p. 409. / ap. Linden-
 brog. / Dux vero qui praest
 in populo, ille semper de genere
 Agilolfingorum fuit & debet
 esse, quia sic Reges antecesso-
 res nostri concesserunt eis &c.
 Conf. Meibon. Notas in Dipl.
 Thasplonis. J. III. Ser. G. p. 193.~~

~~46 / Brunner. Annal. Boic.
 Part. II. l. 2. p. 97. Avent.
 Annal. Boic. l. IV. c. 21. p.
 450. — Nec quicquam ultra
 de patris Luitpoldi ma-
 ioribus, quo gradum contra-
 gat familiam Caroli M.
 ego quidem hactenus reperi,
 licet accurate vestigarem~~

Desiderantur allegata clariora.

248, Witichind. l. II. p. 644. -
fili epus in superbiam elatus
regis iussu contemserunt
ire in comitatum.

249, Witich. l. II. p. 644. - Rex
transiit in Baj. & rebus
ibi rite compositis, reversus
est in Sax.

250, Witich. l. c.

251, Meibom. Not. ad Wit. p. 680.

252, Capit. l. a. 809. c. 20. p. 466.
- ut omnes iudicio Dei cre-
dant absque dubitatione
Gregor. Turonens. Hist. Franc.
l. VII. c. 14. p. 341. / edit. Aun-
a 1699. / Tu, o Rex pius sum-
ponens hoc in Dei iudicio, ut
ille discerneret, cum nos in
unius campi planitie videret
ut dimicare.

252^b Witich. l. II. p. 644. Anralista
a. 930. p.

Radulfus de Diceto post. a. 945.
p. 454.

253, Goldast. Const. t. III. p. 380.

254, Witichind. l. II. p. 644.

ad N. 255. vid. Supplement. p. 16. r. 255) 255, Meibom. Not. ad Wit. p.

ad N. 256 Bunting. Chr. Brun. 256, Kranz. Sax. l. III. c. 15. p. 70.
p. 56. - in Jure 930 in. laus
sua Collis au. ab. rux
(ergo dispartita Kranz. & Spang.) Spang. Chr. Sax. c. 129.
p. 103.

257, (Reineccii Appendix ad
Helmoldum defuit.)

258, Luitprand. l. IV. c. 10. -
Suevorum Ducem fratrem
que ejus Udonem.
Hroswith. Panegyri. Ob.
p. 716 - ex improvviso pro-
ses proruperat Udo.

39, Witich. l. II. p. 244. Anna-
nalista. a. 930. p. 263.

~~644. Witich. l. c. & Anna. l. c. conf. Supplement. p. 16. N. 255.
abijt secum abduens Hen-
ricum quasi vile quoddam
manipulum.~~

61, Witich. l. II. p. 243. Anna-
nalista. a. 937. p. 260. - simu-
lata infirmitate amovit
se ab exercitu.

62, Witich. l. II. p. 244. An-
nalista a. 930. p. 263.
- ac. utilis ac fidelis in
finem permansit.

63, Witich. l. II. p. 245.
Annalista. a. 930. p. 264
- rex licet invitus
cum multo comitatu per-
venit Eresburh.

64, Witich. & Anna. l. c. 267. Supplement. p. 10. Ad N. 264.

65, Ibidem. 266, ibidem 265, Vignier Biblioth. Histori-
ali II. Part. a. 930. p. 564.
Laras / Ansharu Vita J. - Othon ayant reduit
Willehadi. c. VIII. p. 409 / ap. tout le pays de Branden-
Mabil. Act. Bened. Sec. / bourg en son obeissance, ou
le Prince Tanguard avoit
Ete occis.

Carolus (M.) in Wormacia positus
civitate servum Dei Wille-
hadum consecrari fecit Episco-
pum - constituitq; eum
pastorem - super Wigmo-
diam, & Laras & Aniffri
- nec non Nordendi & Wango.

Adam Hist. Eccl. l. I. c. 10. p. 5.
ubi limites ex precepto Regis
Pecoli describuntur + Ecclesie
Bremensis. - Dehinc ab
orientali parte ejusdem [Wirreaha]
viam publicam, quae dicitur
Heseweg, Hurmegoe, &
Lozgoe determinantur.
Tunc pagum auctor Chron.
Gotwici p. 654. in agro Dit-
massio designat.

Ap. Wolterus in Chron. Brem. p. 23
memorantur Leringi, Kuningi,
Steingi, Wangri, Astringi
Ruffi vero Abboni Emmer
rer. fris. l. II. p. sunt
populi frisiae orientalis seu
Comitatus Embdeni.

27. Adt. Schrievel Orig.
Ind. Geogr. voc. Lae.
Lae - ar Celtis est infe-
rior arena. Laeren ad huc
Belgis sunt humiles arenae
& situs inferiores. fr. licet
de situatione basse & auen-
nient sablonense.

267, Witich. l. II. p. 845. Anna-
-a. 938. p. 264.

268, Witich. & Anna. l. c.
-foedus itaque invicem
percusum.

269, Luitprand l. II. c. 9. -
Eberhardus longe aliter
disposuerat. Voluit enim
Regem posse devincere, regna
que privare utrosque, sibi
usurpare. — uxori suae
dixit: — in gremio Comitatus
brevis latitudo in amplexibus
Regis.
Urspergens. p. 205.

270, Witich. l. II. p. 845. —
fide ac caritate ab eo est
susceptus quam ingressus
Anna. l. II. a. 938. p. 265.

271, Witich. l. II. p. 845. Anna-

272, Witich. l. c. — & honore
pristino redditur. Anna-
-lista a. 938. p. 265. — Eber-
hardus ab exilio remittitur

273, Anna. l. II. a. 939. p. 266.
Otto II. Barbaros iterum
aggressus omnes sibi sub-
didit proster unum filium
Arnoldi. Cons. Chronogr.
940.

113 Guichenon Hist. de Savoie T. I. p. 178.
L'Imperatrice Matilde mourut
l'an 939 au rapport de tous les historiens
falsifia son nom

Aventin. L. IV. c. 23. n. 11. p. 482
& primo Boariam petit. (Otho.)
Reginoburgum aliquot menses
obsidet. urbes ad dedit. cogit
Boios ad se vocat & sibi sacra-
mento dicere jubet.

Vid. Bunting ad n. 274
in pag. aversa

Uta S. Udalrici c. 2. p. 83.
Quotq. Uta Brunon. c. 17.
p. 279 — ac ne quid penitus
sine fraude fieret, cum Arnoldo
penuis in primis viro, cui
summa rerum per idem tempus
in Bauvariorum terra com-
missa fuit. conf. Not. Leibnit h. l.

Aventin. L. IV. c. 11. — Arnul-
phum inferiorem & Hermannum
fratres Eberhardi praefectos
Practorio Boiarum declarat,
iniquo tum maxima dignitas
secundum regulam erat.

Conf. ad Avent. Tollner. Hist.
Palat. c. VIII. p. 197 qui ex hoc
loco utrumque in Comitem
Palatinum erectum con-
cedit.

Adstrui posset Tollneri argum.
ex Chronico Herm. Corneri
p. ap. Ecard. ser. 4. 2. p. 959.
p. 527. — Otto Bawaros sibi
subiicit praeter unum
filium Argulfi. De quibus
rediens Everhardus Comite
Palatii comprehensum exiliavit.

Tollner, Hist. Palat. c. VIII
p. 204.

Ditmar. L. IV. p. 360. — Caesaris
I. Ottonis III. soror Mathild
nomine Herm. Comitis Palat.
filio Egonis nupsit
narrat de Egon & Mathilda
Ottonis III sorore p. ap. Leibn.
t. 1. Prolog. p. 513. Erat in
debas Hermannii Com. Pal. &c.

Aventinus L. IV. c. 23. §. 11.
— Eberhardum in Sueviam
relegat
forte Arenperhus huc con-
ducit

Videtur mihi Comes Illustris
repperisse loca apud Pfittinger.
T. II. p. 140.

Sed haec allegata in universum
omnia locum commemorationis
& exilii non indicant.

dui. Chron. Bavar. l. II.
c. 3. p. 146. Hungari
Noricos, Rhodanos ac Suevos
afflexerunt. Porro Eberhardus
Comes huius gentis favore
intelligens sapienti consilio
potitus castrum suum
Eberspergense muro cir-
cumdare, promurata cum
propugnaculis erigere, vallibus
& fossas iussit ampliare.

270. Leo VII. in fine epist. III.
ad Gallos & Germ. p. 500.
J. ap. Harduin. in Collect. Chron.
t. VI. p. 1. — Proter haec
Eberardo Dui Bavar. nosse
auctoritate iungimus, ut
profato Gerardo Archiepisc. in
omnibus annis proretet
ut sua ecclesia status &
rectitudo ac proprius vigor
ad integrum culmen ac pristinum
decorem suo iuvamine valeat
pervenire.

280. Annalista. a. 950 — cum
adhuc ad neutram partem
declinaret.

281. Annalista. l. c.

282. Frodoard. Chr. a. 959 p. 261
604. J. — pax, Arnulfo
Comite mediante, per de-
pacta erat.

283. Frodoard. l. c.

284. Annalista a. 959. p. 261
— sed & quidam Ecclesiarum
viri nequam & Deo odibiles
illis factione convocant
omniaque passim pax &
concordia iura turbabant.

frodoard. Che. a. 936. p. 602.
Chron. Nidunense h. a.

Annales Senoenses inediti
ap. Mabillon. Annal. Bened.
t. III. l. 43. p. 425.

Ms. Paltterium Hemmas
Regine ap. Mabillon de Re
Diplomat. L. II. c. 26. n. 22. p. 200.

frodoard. l. c. fragm. hist.
franc. a. 937. p. 340. / ap.
Du Chesn. t. III. /

Chron. Nidunens. a. 936.
p. 127.

frodoard. Che. a. 937. —
Ludovicus Rex ab Hugonis
Principis se procuratore
separans, matrem suam
Laudunensem recipit. Chron. Nid.
a. 937. — Lud. R. ab Hugon.
se procurat. separ.
/ de matre nihil /

Consent. Frodoard. Eccl.
Rhem. L. II. c. 26. fol. 381b
& Johannis Iperu Chron.
J. Bertini. Part. III. capi-
tis 22. p. 545. 546. / ap.
Mart. Iher. anecd. T. 3. /
Chron. Monast. Montis
maris / Ibidem. / post a. 936.
p. 1451. — XIII kalendas Julij
unctus est in regem Ludovic.
— ap. Laudunens.
Aimoin. miracul. S. Bened. L. I.
c. 3. p. 90. — ab Hugone magno
revocatus, specie tenus regno
restitutus est patrio.
Aimoin. de gest. franc. L. V. c. 43.
p. 354.

frodoard. Che. a. 937. p. 602.
Videm.

frodoard. a. 923. p. 600. / De
(de Arbaldo)

frodoard. a. 930. p. 603.

frodoard. a. 930. p. 60

Heriberti filio vero Idem frod.
a. 928. p. 590. Odalricus et
quersis — Ep. in Ecclesia Rhem.
si recipitur ab Heriberto Comite
vice Hugonis ipsius — filii
adhuc parvuli.

Dudo de Moub. & act. Norm.
L. III. p. 97 — Videns autem
Heribertus Wilhelmu Ro-
thomagensom confortari
consilio Hugonis M.
Duis dedit filiam suam
illi. Consentit Wilhelmus
Gemeticens. Hist. Norm.
L. III. c. 3. p. 235.

De

De hac Letgarde conf. Sam
methani Galliam Christ
J. H. Inscr. p. 7.

298

299, frodoard. Chr. a. 939. —
Lotharienses iterum veniunt
ad Regem Ludov. & Proceres
ipsius regni Gisibertus &
Dux & Otto, Isaac &c. — eide
se Regi committunt.
Chr. Verdunense. h. a.

300. Consent. Chron. Turonense a. 300. Annaalista a. 939. p. 265.
Othonis I. p. 985. / ap. Mart.
Ides. Monum. T. V. — ubi ad-
ditum post voc. illi: in patris
regni nato, quam Othoni ante
regnum nato.

Non nescius erat Erneh. bonum
huc non pertinere. Insuper
cur se mihi obtulit, nec suc-
currat admodum, an huius mo-
menti ratio habita fuerit,
forte apposui, ne elabatur, suo
loco illud notaturus.

Ernehard. de Cas. Monast. S.
Gall. c. V. p. 306, sed postea
Lotharingorum Gisilbertus
Eberhardum castigatum
cur honorem suum abens de-
set Regi Saxonico rebellare
secumque sentire persuasit.

301 Annaalista l. c. — maluit
tamen ipse / Gisilb. / suscipere
regni spe Regi resistere. it h.
p. 266. Gisilbertus vero hac
arte voluit decipere Henricum
&c.

302, Sicut prand. l. IV. c. 10. An-
naalista h. a. p. 266. Verum
Eberhardus longe aliter
disposuerat &c.

303, frodoard Chr. a. 939.

304. Ibidem.

P. Daniel ad hoc probandum alle-
gat frodoard. a. 939 ubi hujus
re vocula quidem.

Calmet. h. a. p. 847 idem enun-
ciat. Nisi forte uterque hanc
rationem defectivis ab Otone
factam ex verbis frodoardi t. c.
elicuerant / Otto acceptis
ab eis pacti sacramentis /
frustra investigari in Regis.
Chr. Ned. Lutpr. Habill. Annae
Aemilio &c.

306, De his turbis insigni verbis & orationis
cultu commentatus est. Huldr. Mutius
Hist. Germ. L. XIII. p. 720.

306, Witich. L. II. p. 645. 647.

Annales a. 939. p. 266.

Witich. L. II. p. 646.

308, frodoard. Chr. a. 939. p. 804.

309, Ibidem.

310, Annales a. 939. p. 266.

Witich. L. II. p. 646. / quia

tam subitaneae recessione
a rege — causam ignorabant

Neque divinare quo hic respexerit Illustriss. Comes
Hic locus non nisi de Henrico intelligendus
est. Interim locus occupet dum de alio constabit.

312, Dortmund vid. Meibom.

not. ad Witich. p. 609 histo-
riam vicisitudinum huius
urbis vid. ap. Teschemach.
Annales Clv. Part. II. p. 245.
conf. Schater. Hist. Westf.
L. VIII. p. 539.

313, Witich. L. II. p. 648.

Annales a. 940. p. 266.

314, Witich. & Annales. t. c. Bünting. Chr. Brunsv. p. 59

315, Witich. L. II. p. 648. Anna-

list a. 940. p. 266. 267.

316, frodoard. Chr. a. 940. p. 805.

Otto quoque Ren. Reno
transito adversus eum ve-
nit sed ab eorum fidelibus
inducias determinatas sunt.

unweit der Oberr. in Lothringen
Jungling
unweit der Oberr. in Lothringen
Höcker über den Oberr. in Lothringen
Lüneburg, der Oberr. in Lothringen
grobh. Tausen. p. 59. 80.
Witich. u. der Annales. Feb.
Lüneburg Oberr. in Lothringen, wo
ist über den Oberr. in Lothringen

317, Witich. L. II. p. 647.

318, Witich. L. II. p. 647. An-
nalista a. 940. p. 260.

319, Ibidem.

320, Witich. L. II. p. 649.

~~321~~ forte hic pertinent illi
Sigeberti aliquot licet
annis post disposita.
a. 945 — Barbaros occa-
sione intestini belli un-
dique irruentes, pro Comite
fortiter ac frequenter de-
bellat.

322

323, Witich. L. II. p. 647 — Dolus
solo provocans

324, Ibidem

325, Hopperod. Annal. Ger-
m. p. 410.

326, Witich. L. II. p. 647. An-
nalista a. 940. p. 260.

327, Witich. L. II. p. 647.
Annal. l. c.

~~328~~ Witich. l. c. — ab ipso
rege saepius dicitur exer-
citus.

329, Wit. l. c. — est namque
huiusmodi genus hominum
durum & laboris patient,
victu brevissimo aspectum
& quod nonnullis gravi onere
esse solet, Slavi pro quibus
voluptate dederunt.

330, Fabric. Orig. Sax. L. II. p.
137.

331, ap. Meibom. Soc. G. T. I. p.
442.

332. Salza, adiacens forte
fuit flumini Salisb. tractu
Igonta qui alio nomine
Salzaha vocatur. apud
An-

227. Annonem Salisburi. A Episc.
228. in Annotat. p. 452.

249. Vel Saltz Boiorum. Anonym.
in Vita Ludovic. Pio p. 345.
[ap. Pith. Ser. Const. XII. 89]

conite ergo per gentes ad
patrem in Baioaria agentem
+ henerunt in locum, cui est
vocabulum Saltz, & ab eo &c.
eos ne quicquid autem superfluit
belli & patris & autumnii & hiemis
pro Cuius patre rege Rex Ludovic
inter exegit.

Conf. Ecard. de Orient. T. I. p. 741.

Neustadium olim Saltza no-
mine venit & inter illud oppi-
dum, quod tunc villam voca-
bant & castrum Saltzburgum
Palatium Salu gausse Ottonis
III. Imp. Diploma a 1000 dat.
evincit, quod suo loco producemus

247 - 250. Illud vero ab Ecardo Ottonis
conceptum indigitari aut uno,
quo Eccles. Herbipolensi curte

647. Saltz us appendicibus Donat
260. Schannat. Vindem. Coll. I. p. 100.

Conf Ecard de Saltz Saltzb.

11. p. 647. Du fuesne. Aurarii. Charta
Ottonis a. 950. pro Eccl. Ratisp.
vid. Auraria.

Auraria functio, Pensio, Pro-
statio in Cod. Theod & Just.
tributum quod in auro pro-
statum sicut in X^{mo} c^o
epus susceptor quod extimo
dicitur in Glossar. lat. Susceptor
Aurarius.

Voci Cidelarii non addit Cargius
Glossema, satis habens, in-
dicasse Chartas, ubi occurrat.

In investigando significatu
huius vocis omnis quera caditur
Parschalcus homo medius condi-
tionis inter liberos & servos.
de fresne. Idem, voc Parsch.
promissum Parschali & Parschali
dicuntur Cartis Germanicis.

~~334~~ ap. Hund. Metrop. Salsb.
T. II. p. 230.

~~335~~ Ibidem p. 349.

~~336~~ Mir. Pop. Dipt. T. II. p. 112.

~~337~~ - hoc est in territorio
Trevirensi & loco dicto Em-
bilado & quicquid ibi aspiat
& quicquid in pago Blesonsi
versus est. S. Maximinus
habere & in pago Stalmen-
& quicquid infra civitatem
Metis & suburbio illius
Besfich, Everlingen, Merscha-
Gozeldinga, Hechichedort,
Wimaris, Kircha, Marre-
& quicquid in pago Bexton-
vallis carnis decima Bu-
Dinachs, Hicavia, Punter-
husen, Rivenag, & quicquid
ultra Rhenum ipse beatus
simus versus est habere.

Bruno Episc. Colon. Arth-
Capell. p. Cancellarius,
promiscua nomina.) secundum
Dun Chron. Colon. inaugura-
tus est anno imperii Ot-
tonis I. XV. Ottonis I. anno
primus ibi est A. C. XL.
Chr. Gotwic. ubi pro quadam
doct de Chartis ab hoc pro-
nove vel ejus vice subsig-
tis, hanc non attingit.
Secundum Analistam su-
est Bruno Wicfido in
Episcopatu Colon. a. 953
p. 200. h. a.

Hohottum Cancellarium omise-
runt Malliarotius & Chron.
Gotwic. in serie delineata Ca-
cellariorum Ottonis I. & plane
discrepat hoc nostrum a reli-
quorum nominibus, et
detortum ex quodam horum
haud suspicandum
(Nihil intactum reliqui, ubi expi-
di spes erat.)

Hohottum
Cancellarius
Arth-
Capell.
p. Cancellarius,
promiscua nomina.)
secundum
Dun Chron. Colon. inaugura-
tus est anno imperii Ot-
tonis I. XV. Ottonis I. anno
primus ibi est A. C. XL.
Chr. Gotwic. ubi pro quadam
doct de Chartis ab hoc pro-
nove vel ejus vice subsig-
tis, hanc non attingit.
Secundum Analistam su-
est Bruno Wicfido in
Episcopatu Colon. a. 953
p. 200. h. a.
Hohottum Cancellarium omise-
runt Malliarotius & Chron.
Gotwic. in serie delineata Ca-
cellariorum Ottonis I. & plane
discrepat hoc nostrum a reli-
quorum nominibus, et
detortum ex quodam horum
haud suspicandum
(Nihil intactum reliqui, ubi expi-
di spes erat.)

Nulla Hoholtesheim reperitur in tradit
faldens. Carol. M. p. 491. 8494. / ap.
Pritor. Ser. G. & III. / D. Struv. /

forte fortuna se mihi offert locus
Hermanni Gernerii in Chron. a.

940. p. 529. — Hohold nobiles
Comes de Anhold secundus

Egghardus cum fratribus suis
Brunone & Frederico ac Wicbergo

prope fundaverunt monaster.
Gogere in pradiis suis in ho-

vitatem &c. Quod postea per
Honem III ditatum & in late-

regiam est acceptum &
prouto Hohold sicut ad-

perato per tempora vitas
est commissum. — Bruno

frater Honis R. sec. Sig-
bertus fit A. Ep. Colon.

Luitprand. l. IV. c. 2. 3. 4.
Annalista. a. 940. p. 280.

Luitprand. l. IV. c. 5.
Diu investiganti nomen

Gen. Monast. Herisi in
Ind. Ser. Gen. Leibnit.

ipsi adpeta erat inter-
pretatio vernacula: Herisi

quod & Horkusen quod fulcitur
supra duorum locorum

Meinwerci c. 9. coll. cum
c. 13 p. 520. 521. — de foresta

quod incipit de Delchana
flumine & tendit per Osniq,

Ardennas & Sinethi usque
ad viam quae ducit ad Herisi.

C. 13. — forestam quae incipit
de Delchana flumine & tendit

per Osninge & Sinitha usque
in viam, quae ducit ad Horkusen —

941. Annalista. a. 940. p. 280.

942. — Sifrido quem sacri bap-
tismatis fonte lavimus.

Egghardus Diversus esse oportet
ab Egghardo, qui huius non
meminit.

Non sine causa factum puto,
quod Bruno hic immediate
subsequitur Hoholtum.

(Quod
Chron. Farsense p. 475
/ ap. Murat. Ser. St. T. II. P. II.)
commemoratur de Carilone
huc non pertinent.)

prop. dicitur
ritore
dicto
ibi ap.
13 les
eximia
Talmanni
vitatem
illu
in Me
liche
Ma
13
ima
Gunt
& qu
se be
t hab
lon
llaru
a
inau
per
onis
A. C.
quod
ab ho
sub
agit.
stam
tudo
n. a.
rium
& Ch
lineat
is. l.
ran
bas,
Dam
m
qui, ob

Rore) ap. Beem. Hist. Anhalt
T. II. p. 167.

Rore villa quondam fuit Diocesis
Wircenburgensis, ut patet ex conventione de
decimis inter Wolfgang. Ep.
Wircob. & Ratgaricum
Abbat. fuldens. a. D. 815
ap. Ecc. in fere. Orient. T. II.
L. 20. p. 122.

Propterea huius loci saepius
mentio fit in traditionibus
fuldens. e. c. Grad. 143. p. 600
— ad eccles. ^{S. Michaelis} quae est in loco
qui dicitur Rore, constructa
sub regimine Monaster.
S. Bonifacii.

343, Annalista. a. 941. p. 260
Witich. l. II. p. 647.

344, Witich. & Annalist. l. c.
— discedens vero fertur
dixisse Immore mecum
sentiente omnes Lotharios
facile captos tenui, modo
ipsum solum cum omnibus
Lothariis capere nequeo.

345, Lanig. Spic. Eccl. Cont. II. p. 1010.

345^a, Cont. in. Regim. a. 939.
p. 104. Jedit. Aruv. | An-
nolista a. 942. p. 269 —
ubi quoque potuit plus
hospiliter quam regaliter
geffit. Chronogr. Saxo. a.
941. p. 157.

345^b, Cont. in. Regim. a. 939.
— Interim Ludovicus
R. Gall. Romanus — consilio
inimicorum regis sub obtentu
requerendi Lothariensis
regni, quod pater suus per-
diderat, Alsatiam invasit
ubi quoque preterea, plus hos-
piter & c.

Sigebert. a. 941. - Ludovicus
R. fr. Lotharingian invadit
usque ad Alaxian venit
Sicut Everardi & Gisleberti

Chronograph. Sax. a. 941.
p. 157. Annalista. l. c. -
castellum munitissimum
Regino. l. c.

941. Annalista a. 942. p. 269.
vbi quam plura utroque
bellica gesta sunt prosperorum
futura successio non ignorabit.
Chronogr. Sax. a. 941. p. 150.
vbi utrimq; fortia bella gesta
sunt. Consens. c. Annalista
Regino. l. c.

947. Cont. Regin. a. 953. p. 107.
Brisacum, castellum lati-
bulum semper Deo regique
rebellantium

~~Consens. Annalista a. 953.
p. 286.~~

949. a. Ditmar. l. II. p. 330.
- cum ceteris requisitis sui-
met fautoribus cis Rhenum
plurima depopulati sunt.

949. Witich. l. II. p. 847. 848
Annalista. a. 942. p. 269
- nec ultra spes erat
regnandi Saxonum

~~Huius pertinere videtur locus
Huldr. Mutu in Chr. Germ.
l. XIII. p.~~

~~Quoritur an hoc postrema factum modo velut
epiphonem inferantur ex precedentibus an
explicite traditum reperiat - - Vide
Supplement. p. 10. n. 350.~~

949. Witichind. l. II. p. 848. Anna-
lista. a. 942. p. 269.
Chronogr. Sax. a. 941. p. 150
qui consentit cum Cont.
Regin. a. 939. p. 104. - Unde
Fredericus, Ep. Mogunt.
& Rudhard. Ep. Strass. fixis
an obsidione tentoribus & re-
lictis copiis, quas detu-
lerunt, sarcinis, nocte clam
aufugerunt.

De variis iudiciis in frideri-
co Alp Mogunt. ob sus-
tarum motum. Vid. Quot-
geri H. Brunonis c. 13.
p. 179.

353, off. Haha in donot. ad diploma
fundat. coenob. Mergens. d. XI. p. 43
desideratur.

Desideratus vita Bonif. a
Ludgero cons. in Sider. Germ.
Broueri

Ludgeri locus ex Eccardi franc.
Pient. desumsi & dum
ad manus statim non erat
Brouerus, descripsi. Post vero
totam vitam sedulo perlegi
& nihil ejus inveni.

354, Sigbert. a. 943 - R. Otto
obsedit Brisagum - in
qua obsidione suasu fride-
rici Mog. ep. qui animo iam
suum ab impio. defecerat,
multi ab imp. defecerunt.

354, Ms. ap. Ferraz. Rev. Mog.
(Gisberti fratrem).
L. II. p. 800. Prusch. Catal.
Ep. Mogunt. p. 752. n. 30.

354, Annalista. a. 942. p. 289

355, Ludgerus in Vita Bonifacii

Bonifacius ibi queritur
maxima ex parte Episcopo-
rum sedes traditas esse Lai-
cis, cupidis ad possidendum
vel adulteratis Clericis,
scortatoribus & publicanis
seulariter ad perfrundum
fragment. de Maioribus
Domus (ap. Pithoua) p. 220
- Carolus maior Domus
Austrias. princeps - semper
Dei grat. victor extitit.
Hic res Ecclesiarum propter
aspiditatem bellorum Lai-
ci tradunt atq. a. d. DCCXXI
defunctus est.

Hunc consuet. obtinuit se
sub Carolomanno testatur
Vadianus de Collegiis & Mon.
Germ. Vet. I. ap. Gold.
Scr. II. t. 3. p. 10. - Dan-
cum enim erat &c.

Conferantur nota Baluzii
ad Canones III. Brevit.
Claremontani p. 262.
Agobardus lib. de Dispens-
sat. rerum Eccles. c. 5.

357, frodoard. Chron. a. 920.

p. 598. Odatricus Aquensis
quidam Episc. in Ecclesia Rhe-
mensi recipitur ab Heriberto
Comite ad celebrandum epi-
scopale duntaxat ministri-
rium vice Hugonis ipsius Co-
mitis filii adhuc parvuli

Consent. frodoard. Eccl. Rhem.
L. II. c. 22. fol. 357 a,

Vid. Supplement. p. 10. n. 357.

Idea frodoard. Chr. a. 925. p. 598
- parvuli, nec dum cum ferebatur,
quinquennis -

Annaalista a 942. p. 269. Liutprand. L. II. c. 15. p. 450.

Goldast. Constit. Imp. T. III. p. 304.

Annaalista a. 942. p. 270.

Ibidem ap. Annaal.

Annaalista ibid.

Annaalista. l. c. Chron. Niedun. a. 939. / non vero tam plene enacrat hunc casum ut Annaal. / Urspergens. p. 205.

Chron. Hildesheim a. 937. Chron. Regia S. Pantaleon. a. 940. p. 893.

Eberhart Comes & Gysilbert imperfecti sunt. / Ditmar. L. II. p. 338 - & Gysilbertum in Ahenis demergit / sicut Vdo. / Trithem. Chr. Hirs. a. 940. p. 79. Vita Gerardi. Bronions. p. 24. / - cum armore pondere gravitas enatare non posset impetu fluminis suffocatus &.

Hepidan. Annaal. a. 939. / ap. du Chesne T. III. p. 475. Eodem anno Eberhardus Dux francorum occisus est & Gisalbertus Dux Choldhariorum Ahenis vitam finivit. Chron. Australe / ap. Freher. T. I. p. 434 / a. 940. - Gisilbertus & Adalbertus occisi sunt & Episcopi in fugam lapsi sunt. / Vid. Supplement. p. 18. N. 363

Frodoard. Chr. a. 939. p. 607. Witichind. L. II. p. 640 - ipse Dux cum caeteris nesus minusquam est inuentus.

Chron. Niedun. l. a. Chron. Led. / ap. Labb. T. I. / p. 336. a. 930.

Annaalista a. 942. p. 271. Sigbert. a. 943.

Liutprand. L. II. c. 17. p. 459. Annaalista a. 942. p. 270. Ursperg. p. 205.

Trith. Chr. Hirsang a. 940. Chr. Lunel. / ap. Eccard. Sic. t. I. / p. 79. / quem locum de eo apposui p. 1332 - he sat van sinen Perede, quia discrete habet flexis genibus. unde knete -

Hroswith. Panegy. Oddon. p. 187. / ed. Schuffl. 4° / Ex

Ex improvise portas proruperat
Adducendo quidem multam secum
legionem
Ac subit valium forti luctamine bellis
Nec mora, percussus perit gladius Ever-
hardus
Gisbertus savis fugiens quoque mor-
gitur undis
At ream interea &c.

367b, Cont. Regia. a. 939. p. 104.

Giselt. in Rh. submersus
neat — quo audito, Bri-
sacenses castellani regia
Dominatone subduntur
& castellum obsidione ab-
solvitur.

Consent. Chronogr. Sax. a.
941. p. 158.

Otto firvngens. l. II. c. 19. p. 110.

Presacenses regi castrum
dederunt.

Vid. Supplement. p. 10. II. Ad
N. 368.

368, Liutprand. l. II. c. 18. p. 489.

Annalista. a. 942. p. 270.

271. Regino a. 939. p. 104.

~~1. sed. Cont. Regia. verba non
ultra sign. extendunt.~~

Vid. Supplen. p. 15. N. 369

369, Annalista. ibidem. Cont.

Regia. a. 939. p. 104. fr.

Ep. ad faldan &c.

Consent. Chronogr. Saxo
a. 941. p. 158.

Alberic. a. 945 — custodia

in Saxoniam tradit. Consent.

Liutprand. l. II. c. 19. p. 489.

Witich. l. II. p. 848. — in

Stommaburgensen urbem,

quasi in exilium destinavit

Conf. Meibom. Not. ad Wit.

p. 891. qui Witichindi &c.

Contin. Regia. Discrepant

annotat. Et Joannis

Mogunt. l. V. p. 429. n. 5.

Si

si quid mihi videatur, dixerit licet,
his potius accedendum esse / qui
cum Witichindo faciunt / quam
Reginonis Continuatori.

Historis vero indaginis indiget Trith.
Chr. Hirsau. a. 951. p. 94 -
Moguntia civitas ab Ottone
Rege N. obseffa est. Cuius
Ep. fridericus ab eodem
denico captus est & in Mo-
nasterio fuldensi sub custo-
dia Hademari Abbatis non
multo tempore mancipatus,
sed Regis elementia cito
dimissus.

~~Conf. Urspergensis in Sup-
plementis p. l. ad N. 370.~~

Hunc locum quidem observavit
Joannis l. c. sed quod diluat
non habet; nec curat scibicet.

Hadamarus vero fuldens. Abbas
obit sec. Necrol. fuld. a. 956.
8 Kal. Jun. conf. Schannat
Hist. fuld. P. III. p. 125.

Mss. minor ap. Ferrar. Mog. Vide plura loca Supplement.
res p. 604. — non multo
sane post, cum Regis Con-
sensu emissum & tantam
in se Abbatis illius severita-
tem animo repositam altius
habuisse, conatum ipsi mo-
lestus aliquid parere

p. 7. Ad N. 370.

Witich. l. II. p. 890. Anna-
lista. a. 942. p. 271. Chro-
nogr. Saxo. a. 941. p. 158.

Annalista. a. 942. p. 271.
Liutprand. l. IV. c. 19. p. 460.
Ursperg. p. 206. Trithem.
Chr. Hirsau. a. 941. p. 91.

Annalista. a. 942. p. 271.
- his auditis Lotharius
deseruit & in regnum Ludo-
vici secessit. Consentit
Ursperg. p. 206. Trith. Chr. Hirsau. a. 941. p. 91.

374 Luitprand. l. III. c. 19. p.
480. Annalista a. 942.
p. 271. Continuat. Reginon.
a. 941

375 Sigebert & Ursperg hic
perperam allegati sunt a
Cometo / quem notavit
ad marg. M. Comes. / p. 902
Neuter Ottone Giselberti
fratres nuncupat
Urspergens enunciatum
ab Annalista discrepat
Nec est ut probet idem Calm
ex Cont. Reginonis loco
unico / non plures enim
citatur / a. 940. Ottone fuisse
Comitem Verdunensem, quod
ille tantum Comitem ibi
idem appellat.

Vorbarg. a. 941. p. 106, — su-
telar. gerere iussus Otto
Mosellanicus pueri patre-
elis

Butz Troph. de B. T. II. l. II. p.
45 caute incedit secundum
probatorem fidem veteran-
/ — & d. Otto Conte filio
de Ricuin.

de Rosieres Gemma Lothar
Ducum T. III. p. 192 — cuius
ui gratia Otto Ardennarum
Ricuii Mosellani Ducis
filius illius patruus, tan-
quam sanguine proximior
sutor datus

Ricuinus vero vel Ricuinus
Rigimerus, Rigimerius
Totidem diversimodè con-
pellatur ap. Henninges. T. III.
p. 70. progeniem suam tra-
dit in utroque Diplomate
ap. Rosieres Exempl. Dipl.
n. 135 & 36 fol. XIII. —

Rigimerus filius beato
Memoriae magni Ragneri
filii

filii, Ladigori justici ex stirpe nobili
 beati Arnulphi orti, Dei Ordinatione
 Dux Lotharingis Mosellanicæ
 inferioris, Hasbania, Arduna, &
 Buillon, Comes Viridunensis &c.
 villam nostram Tegingen - pro
 redemptione animæ patris nostri
 Domini Dagneri ac matris no-
 stræ D. Emergardæ Regine
 Franciæ nec non pro salute &
 Directione nostrâ coniugis no-
 stræ Domine Gertradis Quisfæ
 fraconis & Wormacis filiorum
 filiarumque nostrarum tam viva-
 rum quam defunctorum videlicet
 Godofredi, Othonis, falonis, Rigi-
 miri, Milonis, Gisilberti & o-
 stradi - Datum Viridunai
 ad d. Martii a. d. 946

Memoria exhibet Henringes
 Part. I. sec. 8. tertio regni Monarch.
 IV. p. 70.

Ricuinus qui etiam &c. ab Henrico
 Auc. Viridunensi Comitatu do-
 natus est. Nos I. Gertradis
 II. Mechtild. (ab. Gertrud. Worm.

Pothofred. Otto D. Mosell. Gisilbert
 vel Sigilbertus

4, falco inferioris Lotharing Dux

Conf. Wassebourg. fol. 199. b
 In primis vero eundem. fol. 186. a,
 Conf. Diploma 30 ap. Rosieres
 fol. XI. b, Roverit &c.

Si vero reliqua quidem sibi
 constant in his Chartis
 sicut earum cum Hyporia dis-
 crepant. Nec Calmelio dignas
 visas credibile est, qui eas
 probationibus suis inserere
 neglexit.

Huc notare visum est Chron.
 Turon. (quamquam non refertur
 sit hunc Gilbertum & Gisilb.
 differre a Lotharingorū illo Duce)
 p. 909.

374. Writichind. & Ansalista
 t. c. - ut & regnum procuraret
 & nepotem suum Gisilberti
 filium bonæ spei puerulum
 Henricum nutrit.

Tunc obiit. (Anno Othonis 25.)
 Gilbertus Dux Burgundis
 relinquens Ducatum Othoni
 filio Hugonis Magni, eo quod
 in conjugem haberet filiam
 Gilberti.

W. c. 19
 a. 946
 Regi
 per
 sunt
 notat
 es. 1 p.
 selb
 at
 natur
 scree
 dem
 is
 enin
 lonen
 asen
 40m
 16
 lus
 eri
 T. 11. 2
 eundem
 an
 ante
 ma
 192
 Aduen
 ni
 truu
 proxi
 Ricu
 meri
 umode
 ninge
 suam
 Diplo
 empl.
 III.
 s
 Regi

378, Liutprand. L. IV. c. 18. p. 459. Alberic. Chron. a. 943. p. 280.

379, Witichind. L. II. p. 271. Cons. c. Witich. Frodoard. Chr. a. 939. p. 604. & Chron. Verdun. a. 939 / Sigobert. a. 943. Alberic. Chron. a. 943. p. 282. — Rex Ludovicus, ut illatus sibi Ducis Hugonis propulsaret injurias Imperatoris Ottonis sororum Gerbergam duxit in uxorem.

380, Frodoard. a. 942. p. 606. Ludovicus Rex promissis sibi Aquitanis Laudunum revertitur. Ne diu mora Aus non obtenta pace Burgundiam revertitur.

381, Frodoard. a. 942. p. 606. 607. Chron. Verd. a. 941. & 942. p. 129.

382, Pise en lat. Isara — Riviere de fr. Elle a la source dans les Ardennes, aux confins du Hainaut — va tomber dans la Seine &c.

383, Frodoard. a. 942. p. 607.

384, Hermann. Cont. a. 939. — Otto R. — unitas sibi rebellis praeder Mettens. ep. subjugavit. Regino. a. 939. Sigobert. a. 945. Chron. Aug. a. 939.

Witich. L. II. p. 248. — In brevi aetate clementer egro- vit, in sui gratiam suscepit. Annales a. 942. p. 271.

W3 Meurisse Hist. des Evêques de l'Eglise de Metz. L. III. p. 305. Il fut pourtant a la fin forcé de se rendre — si bien que non seulement apres sa mort & du tems de Theodorico son successeur, la ville

c. 10. ville de Metz fut contrainte de
 se soumettre a la domination des
 Allemands, mais meme de son vi-
 vant quoyque malgré lui & les
 ed. seulement qu'il ne fut plus en
 Chro. la puissance de s'opposer a
 Sigob. eux. — La correspondance
 Chro. avec Othon⁺ concernant l'intro-
 duction des religieux de St.
 Benoit dans la place des Cha-
 et in. roines chassés par l'Evêque
 Othon & meme plusieurs conferences
 m. dour. qu'ils eurent ensemble, temoignent
 bien, qu'Adalberon ne put pas
 résister a Othon jusqu'à la
 942. p. mort, comme l'a pensé Wasse-
 ferm. bourg & quelques autres apres
 laud. hui
 Div. no. Charta 1ma Othonis I. Data
 a. a. 938. A Othonis sexto, in qua
 tur. / vocatur ab Othone: Compa-
 2. p. 80. ter no^{sp}er egregius Metensis
 a. 941. sedis antistes venerabilis in 11da
 Charta 11da data est anno XIII.
 Othonis. I. p. 304 305.
 rare. Wasfelburg Antiquité de la Gaule
 la son. Belgis L. III. fol. 105. b, — Otho
 res, au. poursuivit sa victoire & de nou-
 aut. veau mit en ses mains & re-
 Seine. couvra la cité de Metz, en la-
 42. p. quelle s'étoit retiré le Despus
 42. a. Diet. fridericus de Mayence.
 tos s'ob. En faveur duquel Adalberon Ev.
 44. no. a. Metz résista & tint bon
 45. courageusement contre le Diet Em-
 pereur. Toutefois quelque tems
 apres Adalbero de Metz mourut
 & par tant fridericus fut
 Evêque. contraint sortir hors de la
 1. III. p. dicte cité & pensant se retirer
 la fin. en son pays fut prins par les
 i. ben. gens de Otho & mené prison-
 apres. nier au pays de Lanonie.

305 a. Witich. L. II. p. 648.
 Anals. a. 942. p. 271.
 Monachi Hamesleb. Vitae
 Imperat. [ap. Mader.] p. 137.
 De castello Chivremont
 vid. in his allegat. post
 n. 407.

3056 Frodoard. Chr. a. 942. p. 607. — Ludov. R. Othoni Regi
obviam proficisitur.
Consent. fragment. Hist. fr.
apud Chesn. t. III. p. 341. —
firmatis sibi et Aquitanis Lau-
durum revert. & inde Othoni
obviam &c.
cf. Blondell. Assers Gen. p. 265
anno ver. 942 &c.

Chron. Austral. a. 945 — Otto
Rex & Ludovicus pacificanter
fides verbis Chron. Mellic.
& Chron. Salisburgense.
a. 945.

306 Frodoard. Chr. a. 942. p. 607.
— & amicitiam se mutuo
susipientes, amicitiam suam
mutuo firmant conditionibus
Consent. Chron. Verd. a. 942.
p. 129.
Sigebert. a. 945 — Ludovic.
Alsatia discedit & Rex &
fideles eius cum ipso gra-
tantur. Alberic. Chr. a. 944
p. 200 — gratulantur.

In libro sicubi in hac Ottonis
i. historia mortis Heriberti
mentis fiat, quod iam
non occurrit, notabo hic
locum insignem Chron. S. Bertini
Iperii p. 546, ubi traditur
suspensio vitam finivisse.

fragment. Hist. franc. p.
340. 341. — quinto quoque
regni Ludovici anno Otto
Transrenens. Regnum Lotthar-
a Ludovico suscepit & Henrici
fratri suo illud commisit.
307 Frodoard. Chr. l. c. Chron.
Medunens. l. c.

Annales Corbeiens. a. 942. Otto R.
ad petentem Brunonis fratris sui
hunc Monachi Corbeiensis, Monast.
nosro multa confert.

308 Diploma apud Schaten.
Annal. Paderborn. L. XI. p.
206. — fratris nostri Bru-
nonis Diaconi proprietatis
nostre centum xx jugera
cum XLIII curtibus locis
in pago Hesse nominato
in villa Rotmereshusen
dicta, in Osterbeun marca
in Comitatu Allonis.

309 Schannat Hist. Worm.
T. II. p. 10. n. 19 — per
inter

a. 942. interventum dilecti Comitis nostri
Thonis. Conradi — de beneficio ejusd.
ur. Conradi Comitis — in proprio
Hiss. p. 214. v. 1.

341. 930 a. Contin. Regin. a. 939. p.

104. Sigebertus. a. 945. p.

213. Utque quidem Lotharin-
gia & de Burgundia posterior a. 944. eodem anno. p. 214. Non.
prior.

Schatenius, quem Hloth. Comes
Margini adiutoris, tradit, Bur-
te mundiam in Regem cum
Regno, ut Widexindus autor
nditionis, in suam redegit potestatem
d. a. 944. qua Schaten. perperam allegat:
de Burgundia nihil.

Ludoberti utrumque continetur sub
& de nomine provincie Belgice ap. Otton.
no 941. reg. l. VI. c. 19. p. 110.

Chr. rex vero rursus Belgiam
atur. ingreditur, totamq. in dediti-
nem accepit. & ex hinc prov. illa
regibus Teutonorum absq.
contradictione possidetur.
Consent. Alberic. Chr. a. 945.

Burgund. Alberic. Chron. a. 946.

205. Rex Otto Burgundiam
sibi subjugavit. Alberic.

Hadens a. 941. p. 214. - Abbas
in gratia Regis permansit.

(Sic. contra insidias Frid. Mog.)

Otto igitur a. Divino fultus
unitio cum primis ab insidiis
trorum suorum exoptus est
aducium & iustitiam populis fecit.
Abbas autem in Burgundiam
Regem cum Regno accepit
sua potestate.

Guillimannus Habsburg.
III. p. 154. / ed. Latib. 1696. 7. 1

anc occupat. Burgund. collocat
a. 945. — & Cunradus Rex

in fidem & dienselan suscepit.
quaritur sua Consed.

211

392, Contin. Reginon. a. 942.
— a viginti Duobus ep.
Lamb. Schafrab. a. 943—
Synodus Bonnae congregata &
Conf. Schaten. Annal. Päd.
L. IV. p. 206. — nec tamen
ullius presentis Ep. nec res
in ea gestas communicare pla-
cuit Scriptoribus. &c.
Huius Synodi meminit etiam
Browerus Annal. Trev. T. I.
L. 9. p. 455. a —

393, Annalista a. 942. p. 271.
— Unde factum est ut nimis
exacerbati, Idia sua in ipsa
quoque Rege vertissent
Consent. Witich. L. II. p.
640. 649.

394, Annalista a. 943. p.
271 — & aliquantis urbibus
concessis permisit & intra
reg. Lothario habitare
Consent. Ursperg. p. 207.

395, Annalista a. 943. p. 271.
— legatis intercurrentibus
& manusculis invicem missis
omnes pene Oriental. partibus
milites sibi colligavit.

395. si fas fuerit conjectura
hoc Palatium crediderim
locus in agro Trevirensi
qui Palas addit ap. Ditt-
mar. L. VI. p. 304 — Palatium
a Trevirensibus contra
Regem firmatur
Browerus Annal. Trev. L. IV.
a. 943 p. 450. hoc concilium
— aliud item Monasterium
in antiquo Palatio, quod
prædium tunc erat Major-
rum

a. 941. cum domus condidit, in quo Ad-
 943. helam / al. Addulam / alteram
 Dagoberti filiam seduanam —
 reliquis Abbatisfam praefuisse
 tradunt. Conf. Adhelw testamentu
 an. 12 Theod. Regis ap. Brow.
 ibid. p. 357. — quemadmodum
 nos Monasterium in villa, quae
 dicitur Palatiolum, in ripa
 positum fluminis Moselle
 tollner. Hist. Palat. C. II. p. 24.

Consent. Ludgeri Vit. S. Bo-
 nifacii p. 13. (ap. Bro-
 werum sidera illustriun
 & sanct. vir. Germanias.)

942. Palatiolum hodie Kroll
 haud procul ab urbe Trevirensi,
 aliisque ad Aheni Palatinos
 spectantia loca reliquit
 Otto Hermannii Ducis — filius &c.

947. Annaalista. a. 943. p. 277.
 Consent. Witich. L. II. p. 349
 — cum ipse Henricus ad
 Palatium isset —

Quo Dithmarus tradit L. II.
 p. 206 355 huc referri censeo, sed
 locus ubi Pascha celebravit
 Otto / Quedlinburgi, / scriptu
 currenmihi iniecit

Hunc Ericus nomine cum
 Buccone, Herma. — Erico
 costeris que qui in Quidilin-
 burg eundem tunc in
 Pascha solenni occidere
 constabantur, decollari pro-
 cepit. Avum autem meum
 Lutharim episcopi consilii
 participem, libenter perdere
 voluit, sed &c. ut in Annaal.

Chron. Quedlinburg. a. 941. / Otto
 de insidiis coniuratorum contra
 se liberatus, celebras Pascha
 in Quedelingsi civitate, quodam
 quorund nomina sur & Erico &c.

Consentit cum Dithmaro
 Chronograph. Saxo, idque
 hoc idem ad an. 908. p. 176
 commemorat. Huius Hil-
 dwardi pater Ericus nomine
 Ottonem — Quidil. in Pascha
 occidere

occidere volens. &c.

Primordia vero & stamina con-
purationis nec Ditmar. nec
Chronograph. tradunt.

Botho Chr. pict. ps 311. eam
dem Historiam ad an. annu
969 narravit. & Pomariu
eius interpretes
fabric. Orig. Sax. L. II. ps. 136
locum neglexit / forte ob
disfidium auctorum / factum
ipsam ad a. 941. Nec span-
genb. locum designat, qui
Historiam a. 940 assignat Chr.
Sax. / 133. ps. 100.

O. Leuzf. Antiq. Halber-
stad. ps 100. - fl. Walbizi
Walbizi in Anm
fundna spm Walbizi
om an fl. Walbizi, dabo
adab Sabay Walbizi
operi Walbizi Walbizi
fuit, Walbizi in an albu
Walbizi Walbizi
Walbizi Walbizi

300 Annalista a. 943. ps.
272. - examinatione pu-
blica perceptione corporis &
sang. Dom. se coram populo
Ecl. purgavit.

399 Heineccius Elem. Jurror
Germ. T. II. ps. 8. 230. ps. 500.
Bochmer. Jus Eccles. L. V.
tit. 35. §. 20.

400 Lambert. Schafn. a. 1071
ps. 421. edit. Struv. Pip.
Gregoriu III. Papae verba
recitat: Ece corpus Domi-
nicus, quod sunturus
in experimentum michi
die sit innocentia mea,
omnipotens Deus me
hodie

hodie iudicio vel absolvat obiecti
crimenis suspitione, si inno-
uus sum, vel subitanea interi-
morte si reus &c.

Semita exempla dedit da fresne
voc Eucharistia. ut ap. Dittm.
L. II. p. 25. / edit. Mader. 1867. 4to)
ubi vero non nisi de probatione
per ferrum candentem agitur.

Adamus Brem. Hist. Eccl. L. III. c. 147.
Spirens. Ep. Sibico, cui adulterii
reus crimen intendebatur, examinatione
at, quod sacrificii purgatus est. & ea eo
Albert. Stadens. a. 1051. p. 234.
Chron. Reicherspergense. a. 870.
p. 213.

Conf. Gerfredi Monachi, qui Adal-
t. Hungaricum Aeduarum Ep. veneno nicotae
subiiciebatur, purgatio per corpus Do-
mini ex decreto Synodi Cabilonensis
Chr. 894. ap. Simon. Conil
Call. T. III. p. 532.

Desideratur hic Chiffletii
Histor. Treverichiensis.

Wallis Sparheim, Hist. Eccl. Sec. 13to
Sec. 13. p. 1662.

Mosheim. Hist. Eccl. Sec. 13. p. 634.
Nan Transubstant. dogma
quum antea privatam
esset tantummodo publica
Orul. Lateranens. lege
A. MCCCXV ab Innoc. III.
confirmatum est. (Edm.
Albertinus de Euchar. L. 3. p. 672)

Huius & Aevi prohibitio
Calicis in Eucharistia seu Com-
munionis sub unita, nondum tamen
publica lege introducta ante
Syn. Constantiensem Sec. XV. &c.

Nempe ex Transubstantiatione
error hic natus, obscurius
quidem Sec. XI jamque tum
fuisse qui dicerent, sufficere
unam speciem, exhibitam multi-

tudini Auctor est Anonymus
quidam de Allegatione Synagoga
& Ecclesiae eodem seculo.

Nec nisi post A. C. millesimum
introductam esse communi-
onem sub unita, Lindanus,
Casander alique ingenie fasti-
diant.

amina
mar
dant
311
an. an
Poma
L. II. p
forte
m. p
re
at,
lignat
p. 213.
iq. Hungaricum
fb
ui
l. 3.
bnd,
ibid
201.
an
allu
Wallis
a. 943
atione
corpora
in pop
s. Ele
230 p
Eccles.
kafn.
struv.
an
opus
ent
a mi
tia
s. nec

403 Frodoard. a. 944. p. 600.
Otho Dux Lothariens. vitam
decessit. Witich. l. II. p. 649.
defuncto Udone &c. Annalista
a. 943. p. 272. Chr. Alberic.
a. 944. Chron. Nrdun. a. 943
p. 129.

Mabilon. Annal. Bened. T. III
ad an. 942. p. 465. — Post
mortem Ottonis & Henrici,
quo anno DCCCCXLIV, accidit
Ducat. obtin. Conradus &c.

404 Frodoard. Chr. a. 944. p. 600

405 Luitprand. l. IV. c. 10. p. 456.
Concedum cognom. Sapient.
Ibid. c. 16. p. 459.

406 Otto Frising. l. II. c. 20. p. 110.
— dux illustris Tharnaiensis
& gener regis Conradus. it. Alberic.
Chron. a. 944. p. 201. ibidem
a. 1024. p. 56. f. ab anno enim
960 numeri paginarum demum
inchoantur.

franc. Chronograph. Sac. a. 944
p. 167. Witich. l. I. p. 640.

Consent. Annales franc. Reg.
op. Lambec. Bibl. Vindob. Lib. II.
p. 394. f. omisso tamen nomine Luitpr.
407 Witich. l. II. p. 650. Annalista
a. 943. p. 272. Cont. in. Regum
a. 947. Chr. Ined. l. b. a. 947.

Alberici Chr. a. 1024. p. 56.
Juditha Duci Wormatiensi

Pinnaumont f. Obm. ad r. 385a
omnia fere Chronica excuspi
iteratis vicibus nec ullibi
reperi, hoc castellum a Geberga,
Gisellerti vidua, cum nubere
Ludovico francor. Regi, eidem
traditum esse A Calmetio
allegatur Witichind. & Frodoard
a. 939 sed apud neutrum quid.

408 Witichind. l. II. p. 648.
Annalista. a. 943. p. 272.
273.

409 Frodoard. a. 943. p. 600.

110, v. Ind. Diplomat.
p. 600
p. 649
Annal.
Alber.
na. a. 94
Bened.
- p.
Heinr.
11, acc.
us &c.
944 p.
10. p. 4
apient.
1. c. 20.
arm.
1. it.
11. ibid.
6 anas
um de
1. p. 84
1. p. 84
20. An
at in.
b. a. 94
14. p. 50
natu

Miscellae Perol. Cont. III. p. 182.
As allegata frischii h. l. p. 181.
ap. Ferrar. Magunt. T. I. p. 201.
& Leibnit. Ser. Br. T. IV.
p. 234.) nec sic congruunt,
nec Index Leibnit. instructifimus
ad Sa. Br. nec Ferrar. stu-
diose tractatus quid exhi-
bent de Pago foresti

Menso. Atting Notit. Germ. refer.
Pera. II. p. 58. Frisia pagum Cont. Sim. van Leeuwen Batav.
fait. cui adsertitur Chron. Gotwic. illustr. p. 1244.
L. IV. p. 599. 't Huys te Foreest
't welk eertijds plag te heten
wilt. Ultraj. p. 5. 7 &c. quoddam reper, den weg van Hartens na Alkmaar,
quae concernunt antiqua appellat. alwaar ook de Edelen van Foreest
Ultraj. Wiltburgum altijd hare woninge gehad hebben &c.
Ferrar. Magunt. ser. L. III. p. 445. 446
it. Argimem vocis Ultraj. indagatur.
Adrianus Junius, ait, ex eo ortu
quod vulgus ibi legeret. V. J. B. C.
159. J. J. A. id est, quinta tricesima
ponis statua &c. Mihi tamen
magis, ut veteris a Beda &
Marcellini Rominis proditi Wiltaburg,
prima quasi syllaba, uno i
atrito remanserit & ex Wiltatrecht
utan sit Utrecht. Proterea de forestensi pago nihil.
forte nomen vici Durrstat, Dorstat
Forstat, antiquorum Batavodurum
Rodicius sit momenti in pago illo,
ante mutata littera T in F.)

Buchelius in Not. ad Hedam
p. 89. not. r. Lapius quon Gundling. provocat
in Gundlingianis p. 221.
flamingi Lautrupa Jager p. 95.
it. 203.
frodoard. Chr. a. 943. p. 607.
fragment. Hist. franc. p. 341.
frodoard. Chr. a. 930. p. 604.
Dudo de Morib. & act. Normann.
L. III. p. 102. 103. 104. 105. Willelm. Gemetic. L. III. c. 12. p. 238.
Dudo. ibidem. p. 114. 115. Glaber Rodolph. L. III. c. 9. p. 38.
of his 12. 462.
Pld. Supplem. p. 15. r. 416.

418) Judo ibid. p. 116. of Willelmo
Gimmet. l. II. c. 2. p. 279.

419) Frodoard. a. 943. p. 607.

420) Frodoard. a. 943. p. 608. — Rex
ei: Hugoni: Ducatum Francie do-
gavit, omnesq; Burgundiam eius
sibi subiecit.

421) Frodoard. h. a. p. 607. — medi-
coribus Oth. Duce Loth. — fratibus
quoq; & propinquis eius. sicut
Hugonis Heriberti fil. A. Ep. Rhem-
exautorati: honores, quos ex Episc-
patu Remensi habuerant, redde-
rentur. Postea ceteri quoq; filii He-
berti Comitis recipiantur a Rege

In sup. Ar. R. p. Anselmo Hist. G.
de fr. T. I. p. 60. —

Hildebrante / seconde soeur de
Hugues le Grand, il en a eu deux
que l'on a tout lieu de croire
avoir été mariée à Herbert
C. de Vermand. Voyez — p. 49

Hildebrante / femme de Herbert
est dite fille de Robert II. duc
Norm, Duc & Roy de France, par
nos historiens modernes. Cette
alliance est suspecte, car il n'y
a pas de preuves asseurées. &c.

St. Marthe Hist. de la maison de France
L. V. p. 75. (T. I.) Nomen uxoris
Heriberti se rescire proficitur

422) Frodoard. a. 944. p. 608. —
Ambianensem quoque urbem

423) Frodoard. Chr. a. 944. p. 608.

424) Haltaus. Calend. spec. p. 95. —
De Dominica Rogate — incipiunt
Rogationes de Lentwouff. Abt.
Wass. ob in die Jhu. altapfel wouff,
der Montag, den Lentay Rogate abt.
wouff.

425) Annalista a. 945. p. 273.
Contin. Regin. a. 944. p. 104.

426) Witichind. l. II. p. 349. Ar-
nalista. a. 944. p. 273.
Contin. Regin. a. 944. p. 105.
Hungari a Carantanis tentant
inde mactantur, ut nunquam
a nostratibus taliter inferrentur

Confer Blondel Geneal. franc.
plurior assert. p. 194 seqq.
tractationis hanc inscriptio est:
Hera Hildebrante / quam Heribert
II. Normandus Comitis uxorem
fuisse sicut agnoscimus Roberti
vero Francorum Regis, filiam
adversus illos qui Robertum Regem
Heriberti Comitis, sororem ducunt
scribunt probandum, male susce-
pit Chiffletius

~~Chiffletius~~

De Valentia Noricorum nihil
ubi reperiri

2) ~~Attila accidisse & impositum
 fuisse part. 1. lib. 4. c. 10. di
 tum est. Conf. Vorburg. a.
 942. p. 11.
 Eundem Hermannum Aedit.
 allegat fr. Guillimann. de
 Episc. Argent. p. 145.
 Conf. Laguille Hist. d. Al
 sae T. 1. L. 12. p. 1306,~~

~~Ad. N. 371, Brusich. Catal.
 Episc. Argent. p. 83
 n. 20. I~~

~~Ruthardus natione Suevus
 Praefuit annis undecim di
 ligentissime & utilissime.
 Deponitur & exauctoratur
 ab Oth. Imp. — Ductus
 vero in Sacram Corbeion.
 Benobio includitur, ubi
 annis undecim detentus
 ac tandem dimissus, cur
 Argentinam rediret, obiit
 illic a. 950.~~

~~Uto comes panicus, Vton
 cuiusdam filius: eligitur a
 950 &c. Conf. Guillimann
 & Laguille. M. cc.~~

~~Consent. cur Bruschio l. c.
 Bruning. Chr. Brun. p. 84~~

~~Ad. N. 353 / So. Latomus
 Catal. Episc. Mogunt.
 a. 930. p. 741. (ap. Menen. T. III)
 fridericus Lotharingus
 frater Giselberti Dux
 qui Gerbergam sororem Otto
 nis I. — uxorem habuit
 — sed fractus inopinat
 Stage Giselberti fratris —~~

Consent. Vorburg. Gronico
 p. 19
 Conf. Supplem. p. 9.
 Ad N. 371.

Latomum neglexit Joannis
 ubi testimonia de hac consan-
 guinitate friderici congesta

~~Ad N. 230 Gollut Memoires de 3)
Bourgogne L. III. ch. 29. p. 202
/ antecedentia vidi in allegatis
n. 230.~~

Mais je présupposai que ce fut Conf. Suppl. p. C. n. 230.
seulement pour celle portion de
Suède que le Roy Conrad tenoit:
car nousavons desja veü, que
l'on n'avoit pas voulu re-
cognoistre les Empereurs.

Aussi y auroit-il peu d'ap-
arence & deusées estés plus
sost les françois qui le pou-
voient prétendre. veü que
Raoul premier se fait Roy,
au lieu de gouverneur apres
le décès de la posterité des
Balbe

Ainsi se portèrent pour exempts
& pour libres les Rois de
Bourgogne &c.

~~Ad N. 390 a) Guill. Paradin
Annales de Bourgogne Liv. 1.
a. 944. p. 148. —~~

~~Segebert
dit que de ce regne l'Empe-
reur Othon subjuga la Bour-
gogne, en quoy il escrit fort
cruëment. car il ne designe
pas si c'estoit le Royaume
de Provence, ou le Duché, ou
Comté de Bourgogne: car
encores de ce temps tout
cela se nommoit Bourgogne.~~

~~Je croirois qu'il fust la Pro-
vence, Savoye, & Dauphiné:
Car ledict Empereur estoit
beau-frere du Duc Gilbert de
Bourgogne &c. Ainsi n'est
pas vraisemblable, qu'il vouloit
spolier son beau-frere de ses
terres: mais faut dire, qu'il
conquist le Royaume de Provence,
qui avoit esté affecté à l'Empire.~~

Ad N. 395, Hroswith. Pany
Odd. p. 100.

Fersar per certe quorundam pectora bilis
Tanto pestiferi tandem penetrare veneni
Ut mortem regi vellent inferre fideli,
Ipsius & fratrem populo proponere regis
Nec sinuere diem paschas sanctorum maculae
Si posset fieri fuso cum sanguine iusti,
Sed non consensit tanti commissio praesti
Agnus paschalis, qui pro nobis redimen-
se dedit
Sed non consilium cunctis nudavit coram
Et sic &c.

~~Ad N. 252, Calvis. Chron.~~

~~a. 939. p. 890. — Jus Saxo-
nicum Arianum hunc constitutum
est & confirmatum;
ita quaevis decisa, quod
nepotes patris sui defuncti
loco hereditatis auri sui
adire possent.~~

~~Ad N. 363, Frenic. German.
Eney. L. III. c. 87. fol. 89. b.~~

~~— Otto vero sui nominis principis
Carar Gisillerto collocata sibi
in uxorem filia sua Gerbige
ducatum obtulit. Volent
multi tunc primitus Lotha-
ringiam in ducatum esse
ut Gaguinus & Coloniensium
annales habent.~~

Ad N. 267 / (de non Libr
Ferd. G. Langens Jmry.)

Laquelle Hist. d'Alsace
t. I. p. 136 — & d'Evrad Duc
de Franconie à qui la Theo-
nique Australe donne le
titre de Comte d'Alsace.
Ici vero dum provocat ad
Chron. Australe tamen non
hoc, sed Regim. Chronicon a.
937, allegat, sed falso. Chr.

Chron. Austrial. a. 939 - Hein-
ricus frater Monis ab Berardo
Alsatiae Comite comprehensus
est

Breue Chron. Lobienſe (ap.
Ducan & Mart. Theſ. aned. t. 3)
a. 937. (p. 1415.) Hebehar-
dus comes Heinricum -
captum projecit in
vix cula.

Ad N. 363, de morte Gisilberti

Bunting. Chr. p. 83. - In 939
Gisilbertus filius eius qui
alibi ab eis missus fuit, non alius
eius nisi proloquens fuit aut
de Polbrun dicitur, et non nisi
idem dicitur, Compt in omni dicitur
alibi ab eis autem missus in dicitur
hinc &c.

Pauculus Chronogr. Vol. II.

p. 730 - Gisilbertus in
flumine submersus est.
Sunt autem qui Gisilbertus
in alia pugna fugientem
cauisse ferunt. Nam Ber-
tardo caeso, belli scilicet Duce
magna regionis pars in
Athenis ditionem venit: &
recepturas iam Belgas
quos Ludovicus Gallus Rex
invaserat, cum Gallis cer-
tamen iit. Quibus devictis
& in interiora sui regni fu-
gatis, pars Belgarum in
Lotharingia imperatori se
dedit, & in ea pugna Gisil-
bertum Lotharingium cci-
diffe fama est.

Ad N. 130. (cf. ad hunc num.
p. 1. Supplem.)

Calvis. Chronol. a. 940. p. 690.

Otto Imp. Monast. S. Joannis
fundat Magdeburgi in urbe,
in postea extra urbem trans-
latum est ad Austrum
& Berga vocatur. Tritem.

Consent. Stangefol. Annal.
Rec. Westf. L. II. a. 940.
p. 181. idque ex auto-
ritate Tritemii
Chron. Saxon (ap. Abellium)
a. 943. p. 90. - unde Gero-
dunus S. Joannis Anst.
de Magdeburg &c.

Tritem. Chron. Hirsaug. a. 940.
p. 177.

Ad. N. 230, Bouche Hist
 de Provence T. 1. liv. 6. p. 802.
 a. 840. — Ce fut cause, que
 d'une part Othon Roy de
 Germanie sous pretexte de
 la salue de sa personne
 & de ses biens, le / jeune Conrad
 retint un fort long tems
 aupres de soy comme prison-
 nier & se saisit finement
 de quelques uns de ses etats
 qu'il luy rendit pour tout
 apres qu'il eut epouse sa
 soeur Adhelais veufve
 de Lothaire Roy d'Italie.
 Et que de l'autre &c.
 Tandis que ce Conrad estoit
 encore comme prisonnier
 en la Cour d'Othon, & que
 son Pays estoit comme de-
 serté de secours humain,
 les Sarrasins, qui du
 Franinet de Provence
 estoient montes vers les
 Alpes Cottiennes & Peanines
 outre les entorsions — en Italie,
 firent encore de grandes cour-
 ses & pilleries vers les Etats
 de ce Conrad & sur tout ils
 vinrent mettre le feu en ce
 celebre Monast. de S. Maurice
 en Chablais &c. Mais
 Hugues Roy d'Ital. ou
 qu'il en fust prie par sa
 femme Berthe, mere de
 ce Conrad; ou pour l'instant
 qu'il avoit encore en Pro-
 vence, prepara une puissante
 armee &c.

Du Chesne Hist. de Bourg.
 L. II. c. 24. p. 18. — Othon
 se saisit finement de Conrad
 — & le retint longuement
 sous sa puissance.

Ad N. 230
 450
 libus
 840
 Othon
 Conrad
 Ad N.
 Not
 Conrad
 M. M.
 men
 Breche
 res na
 Condo
 Bival
 ere in
 viden
 defecta
 montis
 modo
 Beat
 153
 res lo
 suet
 941
 nache
 quibus
 melius
 itaro
 glegen
 esse
 versa
 persp
 versa
 plura
 consp
 habit
 Fried
 Jedis

Ad N. 347 / Liutpand. l. II. c. 14.
 p. 450. — Est in Alsatia par-
 tibus castellum Brisecgaune
 patris vocabulo nuncupatum, quod
 & Rhemus in modum insulae cingens
 & naturae loci asperitas mu-
 nit. In hoc itaque vicum Ever-
 hardus posuerat multitudinem
 militum.

Ad N. 348. / Loca quae rubom.
 in Not. ad Wtich. p. 890 alle-
 gauerat, evolvenda erat, ut
 M. Comis desideraret ad mar-
 ginem Photographi.

Frithicus Orig. Pal. P. II. c. 8. p. 33.
 vero non de hoc oppido Britaco
 domodum sed potius de vico
 Bivacensi Juliacens. des-
 vere instituit, vico ab insignia
 ibidem monumenta Romanorum
 detecta & cruenta memorabiles;
 montis Brisaci mentione
 modo injecto.

Beat. Acheranus. Act. Germ. LIII.
 p. 153 / ed. Bas. 1551. / Origi-
 nes loci ex omni antiquitate
 eruit. Sed nihil ad rem.
 Argubus utroque supersedere po-
 tuisset Auctor Notacum.

Ad N. 370 Albertus Stadens.
 a. 941. p. 214. Anag. Dni. Consent. Wtichind. ad fin.
 941. gravis persecutio Mo- l. II. p. 650.

nachis oritur, affirmantibus
 quibusdam Pontificibus,
 melius est paucos vita-
 ctaros, quam multos ne-
 gligentes in monasteriis
 esse, ideoque oportere con-
 versationes per monasteria
 perspicere & non bene con-
 versantes abicere. Unde
 plures infirmitatis propria
 consuevit relicto monasterio,
 habitum deposuerunt.

Fredericus Moguntinus
 Sedis Episcopus, qui etiam
 in

in deiectionem Regis Henrico
 Gisberto & Everhardo con-
 senserat, huius rei magister
 erat, quod idcirco fecit, qua-
 tenus virum venerabilem
 Haldemarum, fuldensem
 Abbatem dehonestaret.
 Ipse autem Abbas, qui ful-
 dense templum famosum in
 suis temporibus igne con-
 sumtum, in melius restau-
 ravit, eundem Pontificem,
 propter coniurationem pro-
 ditam a Rege captum,
 sub custodia tenuit, primo
 quidem honorifice, sed cum
 litteras ab eo scriptas ob-
 prehendisset, satis severe.

Vrspergers Chr. p. 207. in
 plerisque consentit c. Alberti
 Stadeni

Post vocem abjicere, ap. Staden-
 sem, addit Ursperg.
 abjicere, oblatum fallor,
 sententia papae familias
 perhibentis (forte pro-
 hibentis) serpens zizania de-
 lictico non eque, sed sine
 utraq, ad messem crescere,
 ne uno incaute eradicato,
 damnus fieret in altero.
 Quod & in his factum
 Nam etc. ut apud Albert.

Dein post vocem restauravit
 (ap. Staden). Hic (sc. Adomari)
 eundem episcopum secunda
 coniuratione culpabilem
 &c. reliqua ut apud Staden.

Ad N. 350, Lore, ap.
 Anonym. Saxon. Hist.
 Imp. (ap. Henr. T. 3. p. 70)
 vocatur Lorse.

In Chron. Luneburg. vernac.
 (ap. Ecard. Str. 4. 11.)

~~Conf. Baron. Anal. Eccl. t. 2. a.
 944. p. 709.~~

~~Ex Witichindo 2. 11. p. 350 sua
 desumit Urspergens~~

p 1332, Torse.

At N. 371. fr. Guillinannus
Episc. Argentineas. p. 145.

— Cacterum breve Episcopus apud
exibum fuit. Restitutus enim
sequenti anno fridericus &
cum illo, ut videtur, Rud-
hardus. Regne enim Brasichio
adventor, qui ad annus XI.
extendit exhibum. Non id ad
saris comentia & adquisitas
perat, ut illo restituto, qui
rebellionis auctor & iuctor,
sequaces & qui ei certa ratione
subjecti, longiori custodia
& poena teneantur. Ut saae
circumveniri & in transverto
rapi ab friderico se passus
sit Rudhardus, magno tamen
famen virtutis fuisse per-
dibetas & auctoritatis. In-
signia enim illa, quae de
ipso reperta prodidit Wim-
phelingus. » Hic Prinsul tam
egregius fuit & excellens, ut
oblate sua nullum habuisse
credetur in sacris litteris
parem neque ullum maiorem

Wimphel. Episc. Argent.
fol. 21. a.

Sedit annos sedecim.
Obit anno 950. XVII. Calen. Maji

Divinas legis amatorem
Laudes eius etiam celebravit
succesor eius Evenbaldus
carmine.

Non immediate secutus est
Rudhardus, sed intermedio
Udone

Carmine Evenbaldi interiusse
credibile, cum nec Indias sit.
N. nec fabric. in Bibl. med.
ovi nomen eius proferant nec Guillin. proterea in epus vita su-

perstes scriptum quod ab
eo tradat

Wimpheling. l. c. in Vita Even-
baldi fol. 22. a.) — Quorunda

etiam suorum antecessorum
vitam & magnificas laudes
prodicit & Rudhardi
versibus elegiacis Syneris sine
descripsit, quos non credimus
opere pretium his introscere &c.

~~Ad N. 204, Brotuff. Chron.
p. 10. — Das Biringb. Holzk
Lindb. Lincenar in d. Kirch
s. Petri, abgesehen von dem
alten Torgau Formisubris
an der Spitze von~~

~~Ad N. 357. / Baron. Ann.
Tom. X. a. 925. p. 807.~~

~~Mud plane tunc primum
contigit in Ecclesia Dei videri
monstrum nunquam hacten-
us in oculo Christiano visum
nec auditum imo nec puto mentis
conceptum, cum videlicet
puer notum quinquennis.
nondum ultimus inferioris
ordinis capax, vix ferula
prima addiscens elementa
Rhemensis eligitur Episco-
pus &c.~~

~~Conf. Marlot Hist. Metro-
pol. Rhemens. Eccles. L. IV. c. 13.
a. 925. p. 551.~~

~~Ad N. 350, Ruotgeri Vita Brun.
c. LIII. p. 270. — Audire hoc
erat frequentius etiam ab
his, qui in castris regalibus
militabant, laudare aduersus
partis fortitudinem, pro-
ferre in eisdem innocentiam
causas, quod coacti & nimis
inuiti hunc sibi laborem
assumerent, & quandoquidem
nec inter hostes quisquam
tam demens inventus est,
qui maiestatem Regiam blas-
phemaret &c.~~

~~Ad N. 368 / Illustr. Comes
h. l. obsidionem Moguntia
urbis videtur protermi-
nisse, quam Ruotgerus
Vita Brunon. expressis
verbis refert. c. 13. p. 271.~~

~~Ca.~~

42

Et tempestate ab Imperatore & Deceptus sum hac, quam II.
exercitu ejus obsessa est. Rotgerus proxime his tradit
Magonzia urbs nobilis & opu. Sinistra fama & pudicio
lenta. Eam enim referta hosti- de Ottone in castris fratris
bus & insidiatoribus regni; & ut obsidionem hanc in hoc
ubi regere solebat sinceritas idem tempus congruere
religionis illuc maxima con- putarem, quam Regino
fluxit sentina dissensionis refert ad a. 953 p. 107.
De Archiepiscopo loci varius
Principum aequae ac vulgi sermo
fuit. &c.

Ad N° 207, Hermannus Gigantis
flores temporum p. 76. Con-
sentis cum Hermannus Aeditus
a Crisis allegato Annal. Sues.
(vid. Suppl. p. 1. 4. num.) & inu-
per addit: Post hoc obsedit
castrum Eberstain, utum
ante nigram silvam per duos
annos & dimidium. postea re-
concubiti ^{simul} sunt Dominus de
Eberstain duxit in uxorem
filiam Othonis.

Ad N° 207. | Guillemann. Habsb.
L. III. a. 957. p. 149. — Morte
Imperatoris intellecta Hungari
per Bavariam, & Allemanniam
ad lacum Brigantium & Athenis
vastabundi sanctionem pervene-
runt. Eam insulam & monaste-
rium, multa antiquitate &
opibus nobilitatum insano
cupidine invaserunt. Copias
igitur divisas, pars per brevia
& litora, scutaq; flumen
trajecere. Ceteri riva sinistra
concederunt. Ita utriusque in-
sularum circumvenere. &c. —
E res advertit Landolm
Quotrami filium, vix pubertatis
annos egressum sed animi im-
modicum & bellicae laudis avidum
— (p. 150) — nocte in tempestate
nactus

natus, hostes adoritur semiso-
pitos &c. — Ibidem

A. 938. p. 151. Hanc pari feli-
citate cum ea gente congressus
in Elatio Luitfridus Lan-
doli magnus paterus. Hun-
gari enim ceteri, populata
interim Brisiaea, inenso
etiam & directo J. Trubert,
hanc multo infra Basileam
in Elatiam transmiserunt
& ex quorundam sententia
Huninga, qui vicus ab illis
tenuit nomen, castra posue-
runt. Non audito Luitfridi
cum suis adventu, alieno contra
tulerunt. In ancipiti die victo-
ria stetit, donec, interfecto
inter fortiter pugnandum Luit-
frida & barbarorum multitu-
dine superante, Elatae victi
ac profligati, non absque hosti-
um saepe ingenti caede.

Igitur metu ne secundo cum
tan obfirmatis dimicandum
esset, relicta Germania in Bur-
gundiam per Sequanos pene-
traverunt. Contra eos Conradus
Rex, quando vires ad resistendum
non erant pares, ita fraudem
instituit. Tenebant Bur-
gundiae montana quaedam Saraceni-
an ab Carolo Martello, parvo
tributo. Eos in Hungaros, si
tributo liberari, si sedem per-
petuam & tutam vellent, im-
pulerit. Contra Hungaris, si
Saracenorum reliquias exu-
disperit, quovunque optavissent,
promisit &c.

Chocaleber. Annal. Carinth. ad
h. a. consentit & addit confu-
geri spes. hon. qui referat qd
hunc an. quod ad Sexingam in Helvetia
tudem

Hunni accesserint animo spoliandi
Insulam, in qua dives Monaster.
Virginum, contra hos Frangerus
animose cum suis irruit &
Barbaros in Acherum impulit qui
spectantibus ex adverso caeteris
Hungaris verticibus hausti
perierunt.

Schoenleber ad A. 941. p. 499.
Aditi superioribus cladibus
Hungari biennio quieverant
cum ad solitas intenti praedas
iterum Burgundiam aggressi
sunt, ut habet Chronicon
Dolense: neque tunc Saxoniae
peperisse refert Jobelinus
Quir & per Austriam & Ba-
variam graspatos meminist
meum Ms. un. Labacense.
Anno 941.

Ad. N. 426 / P. Brunner Annal.
Boic. P. I. L. 3. p. 110. — Dubium
Scriptores faciunt, unone ex
loco an duobus relata sit vi-
ctoria, cum aliqui in Caranta-
nia Bojorum imperio — sub-
jectis pugnatum afferunt,
alii proprium id Bojorum decus
faciant.

Chron. Saxoa (ap. Abelius) a. 940. p. 07. In Anno Segevedus
Bischof de Breyto Gronigk, sal & procedens annum collo-
cavit ut unum ibi in suo fulmineo cant.
rfo. laude. In sapu buwud, nam bonfaw
de flur etc.

~~Ad N. 93 / Chron. Gotwic. L. 11. p. 191.
Corrigendum — est diploma Hedi-
arum & super moneta in Traiecto
datum anno 937 anno Regis Ottonis
quinto &c. Indictio enim & in
hoc diplomate occurrens anno
licet 937 corrippondeat, annus
tamen Regni non quintus sed
secundus: & hinc Diploma isthoc
vel~~

vel ad annum 941, si annos regni
vel ad annum regni secundum,
si annos Incarnationis respi-
ciamus, erit referendum.

Item p. 181 — cum annus Regni
Ottonis III in praedicto Trajectensi
Diplomate in fine adscriptus
nullatenus anno Incarn. 937
sed anno 941 correspondeat
vitiolan etiam arbitramur
hanc Archiconcellarii subscri-
ptionem, & ad praedictum potius
annum referendam.

Ad N. 511. Danielem video
Concil. Carthag. IV. cap. 19
posui. H. J. Hist. de Fr. p. 289
qui mihi videtur minus recte
vidisse.

Integrum enim cap. 19 huius
Concil. ita ~~est~~ se habet:
Ut episcopus pro rebus tran-
sitorius non litiget provo-
catus.

Cap. LV vero: Ut episcopus
accusatores fratrum ex-
communicet. Et si emen-
daverint vitium, recipiat
eos ad communionem. Hoc
propterea nihil de accusatione
continet vel quod huc quo-
dammodo referendum sit.

Ad N. 527. Hoogs Kraa-
ten Woedenboer.

Stont (de) is de Westersche
arm van de rivier de Schelde
en strecht zich uit van
de kleine Stadt Zandvliet
af tot aan Vlijfingen toe
tusschen Zeeland en
Hollandisch Vlanderen.

Het was eertyds maar en
kanaal, het welk Keizer
Otto de II hat laten graven
in de jare 900; maar zynde
| Zynde Stant |

In den jaere 1374 over zyne dyken
heen gelopen, en verscheide dorpen
overstroomt hebbende, is het een
soort van golf of meer geworden,
waar langs het meeste water
van de Schelde zich ontlast
in de Duitse zee.

Ad. N. 369. Chron. Gotwic.
p. 102. Arbitramur proinde
/ scil. ex subscriptione Rodberti
Aep. Trevis. a. 940. in Turbis
hisee Frederica Moguntina
Sede exuli substituta fuisse
ipsi a dignitate proximum
Rodbertum Aep. Trevisensem,
qui usque ad restitutionem
Fredericiana tempora Archi-
Cancellarii munus subierit,
vel si uno eodemque tempore tunc
concurrent in diplomatibus di-
versis, presentem forte Trevi-
ensem Aepiscopum absentis
pro subscripsisse.

Ad. N. 410. Johan. Specii
Chron. S. Bertini. c. 23. part. 1.
p. 540.

Willelmus
recedens ab insula navem
intraat & Treugis per sic
finitis, Willelmus incaute,
non confestim revocatis
induciis, in insula rediens
Casten, a Masone cognomento
Curto comitis camerario inter-
ficiatur, siquis Willelmum
ipsam sua fecellit incauta
simplicitas, qui defectis
Treugis ad hostem redit non
asscuratus.

Chron. franc. Thuanus. p. 360.
/ op. du Chesne T. III.
- a Balzone Curto.
- a. 945.

A Glabro in allegatis citato
auctor cordis Gebaldus vocatur.

Vide. Supplementa. p. 10.
ad N. 410.

~~Ad N. 255 / Fabric. Orig.
 Tac. l. III. p. 325. — testan-
 tur etiam facta, fuisse iustum
 & recta sententiam / scil. Hen-
 ricum Othonis fratrem : /
 Nam Danguaro Othonem
 impugnante contra fratrem
 consanguineum, pro fratre
 germano Othone arma susci-
 pit: non sine periculo, Nam
 in urbe Mersburg captus,
 propter Othonis odium, non
 more Principis custodia libera-
 li habetur: neque traditur
 custodendus nobilitati sed
carceris plebei tutoribus~~

Ad N. 303 / Eberhard. De
 Cos. Monast. S. Gall. c. 1. p. 30.
 — Surgunt ambo / Giselbertus
 & Eberhardus / in arma :
 Quibus Suevi & Norici litteras
 mittunt. Quibus secum ven-
 ire iam motis, quadam die
 cum collectas in armis apud
 Pirivachum copias navibus
 transposuissent ipsiq; interea
 in littoris planitie huc erant
Sabula, Churo quidem regi
 generis, Churibolt a brevitate
 cognominatus, fortuito
 viginti militibus stipatus
 viros incipit. His Silbertus
 cum omnibus, qui in navi erant,
 quam insilivit lancea
infixa submersit; Eber-
hardus levitatis increpatum
gladio in litore occidit.
 Erat quidem angusto in pectore
 audax & fortis, qui leonem
 caesa effraeta se & Regem
 solos inventos in consilio
 insipientem — incunctorum
 per occidit &c.

Ad N.
 servit
 de
 p. 307
 quod
 solenn
 Othob
 mong
 dexto
 domi
 videtur
 Eccles
 Mabil
 cum o
 amnes

Ad N° 400 / Memoires pour
servir à l'histoire de Branden-
bourg d'après celle de l'Acad.
Royale des Sciences & des belles
lettres de Berlin. p. 9.

— Sigefroi beau-frere de l'Empe-
reur Henri l'Obscur fut selon
Enzell, le premier Marggrave de
Brandenbourg. Ce fut sous son
Administration que les Evêchés
de Brandebourg, Meissen, Cammin
& Havelberg s'établirent.

Ce ne fut que l'Empereur
Othon qui fonda celui de
Magdebourg.

Ad N° 130. / Herman. Cornici
Chron. a. 937 p. 526.

Otto Rex cepit edificare urbem
Magdeburg & fundavit in ea
Abbatiam Regalem Ordinis
S. Benedicti, quam postea
in Episcopatum mutavit,
Coenobium Monachorum, quod
prius fundatum fuerat in
loco, ubi nunc major Ecclesia
est S. Mauritii, secundum
Egghardum, in locum illum,
puta in montem, ubi iam
residet extra urbis murum
transferenda.

Ad N° 527. Vita S. Guiberti
fundat. Gemblac. cap. XI.
p. 307. / Mab. Act. Ber. T. V. /

— quo auctorizatio facta est
sollemniter Leodii XII. Kal.
Octobr. anno Domini incarn.
nongentesimo quadagesimo
sexto, indictione III. regni
Domini Ottonis primi anno
undecimo, cathedram Traject.
Ecclesiam regente Uthogone.
Mabill. in not. ad h. l.

Cum recte conveniant haec
annes nota chronologica,
corrigenz

c. On
tuff
il. Hon
nem
tratro
tratro
Suf
Nam
tus
non
ia lib
ait u
tati
ibus
da. da
c. p.
Pre
ema
litter
um
m du
s ap
avibo
gg in
id ere
em
i be
uito
lipat
bert
nario
cea
Ebo
crep
ordit
to imp
onem
Reg
silio
ncuan

corrigendus est Albertus
Micarus, qui in suo Diplomate
Belgicorum Syntagma se
dixerit Diploma illud pro-
mulgatum esse anno 940.
Sigebertus in Chronico
confirmatiorem immuni-
tatis Eccl[esi]e Gemb[er]acensis
eidem anno consignat,
forte memoria lapsus.
Nisi si de altera privile-
giorum Gemb[er]acensium con-
firmatione est intelligend[um].

H. Avenperh. Chron.
Bajov. l. IV. c. 1. p. 144.

De Rastone s. Rathone, Bo-
porum Tetrarcha qui a. 940
Ungaros in Austria occi-
dit vid. Auentinum ad h.
a. Item ep[iscopu]s. Rastonis
 vitam auctori Innocentio
Keferlohero, Decano Monast.
Diespensis, ex ep[iscopu]s. Ms.
Editum in Act. Antu. Jun.
19. p. 294. seq. In primis
vero in Commentario pro-
prio Raderum inter fig-
menta hanc rejiciens, dif-
ferentem, de eodem
Henschenium.

~~Ad N. 416, Chron. Verdunense
ad a. 955. p. 134.~~

~~— Lotharius successit.
Hic Mathildem sororem
suam desponsit Conrado
Regi Burgundis & in dotem
dedit ei Lugdunum — de
hac Mathilde genitus est
Rodulfus Rex Burgundis,
qui post patrem suum
Conradum suscepit Burgundi-
regnum, Berta etiam qua
accepit Odo Testaldi Car-
notensis~~

Terbaldus

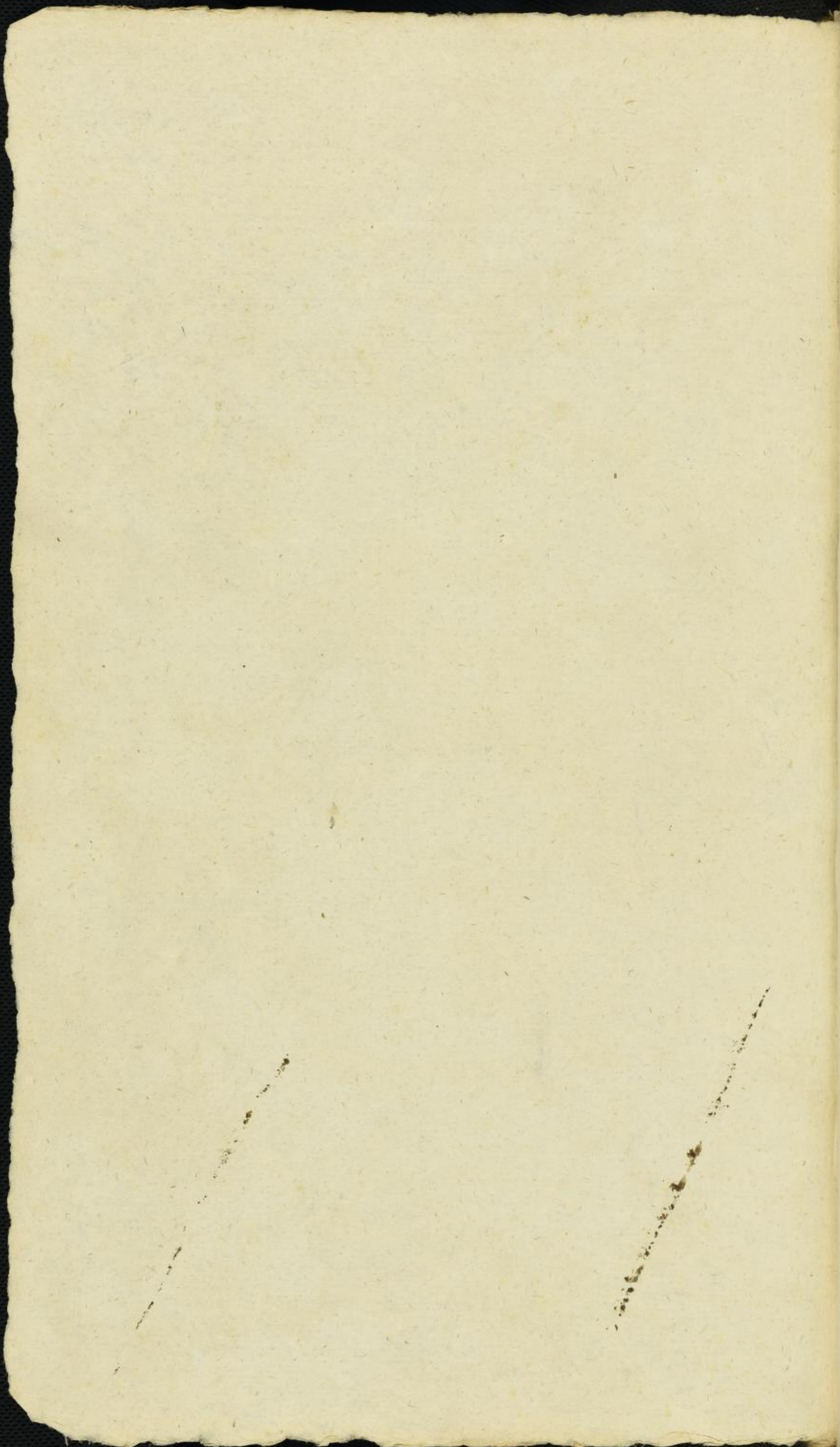
~~noteris filius ex qua genuit Odone,
Herbaldus enim Carnotensis,
uius cognomen fuit Tricator, "
qui Willhelmum Normannorum
dolo interfecit, ex sorore Heri-
berti Treuorum Comitis genuit
hunc Odonem &c.~~

tu
lonati
a se
aro.
940
rico
uni
censu
at
tus
vile
m con
lligen

ne, po
a. 94
cau
ad h
tonis
centu
mony
mo.
tu. do
si mi
cio pro
a fig.
dij.
m

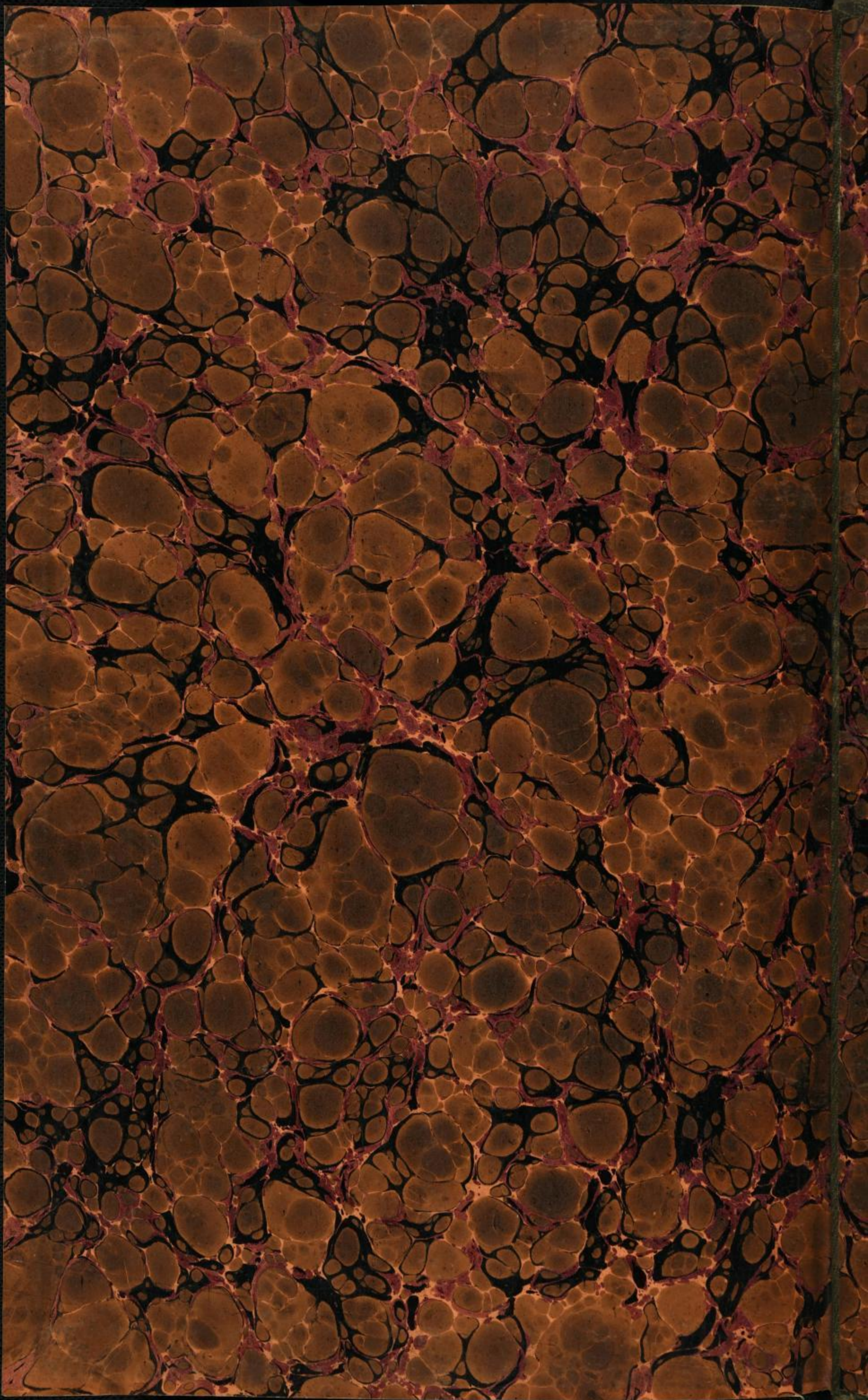
Verdun

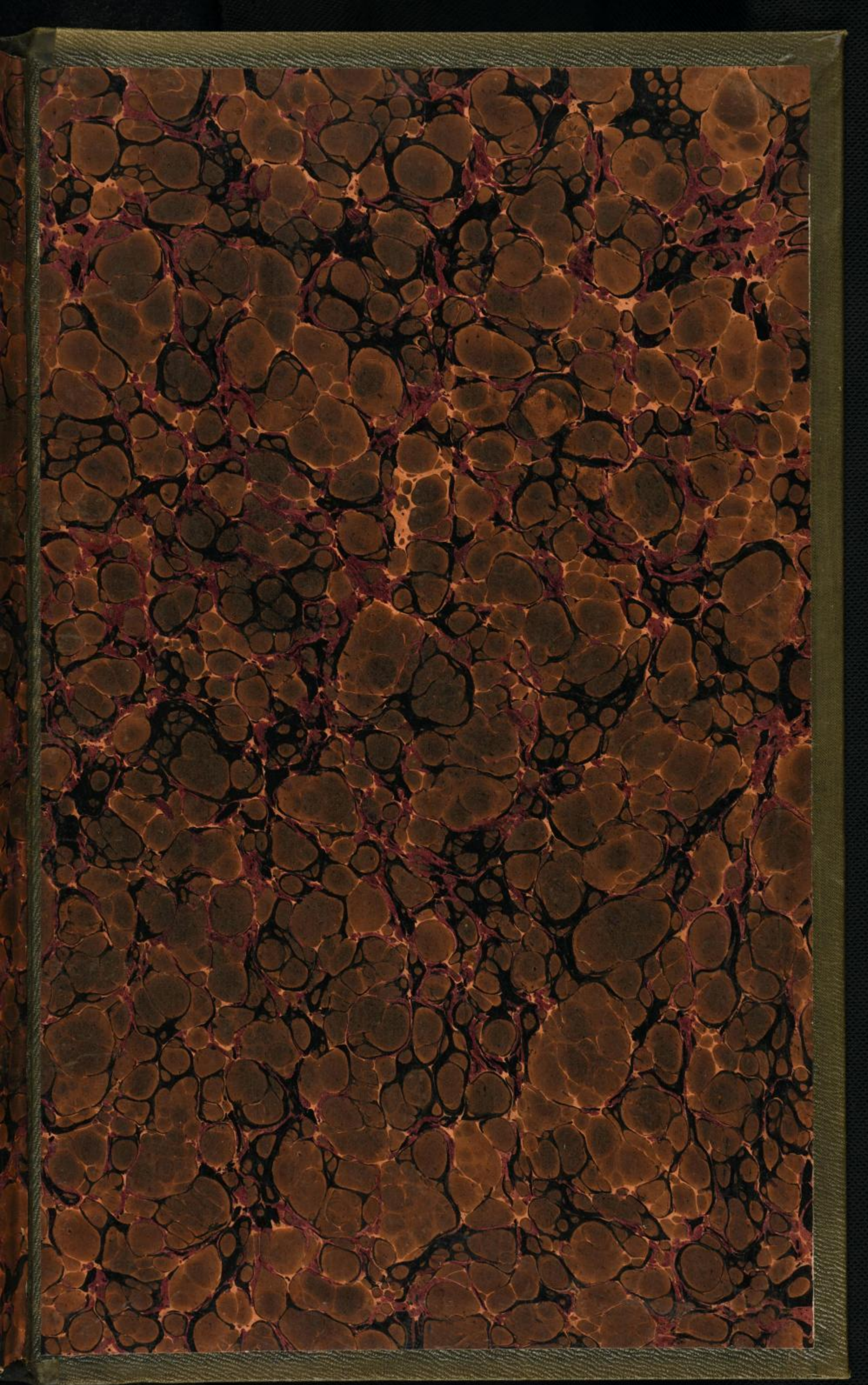
respit
oum
ra do
in do
m -
tus et
argua
uum
Burg
an qua
ldi (a
noter

Mscr. Dresd. App. 1721

(44.8° 6097 / 2)

Msc.
App.

Manuscripte zu HEINRICH des H. R. R. Grafen von BLENAU Reichs- Historie.

Msc. Dresd.

App. 1721